

ROMÂNIA

TRIBUNALUL BUCUREȘTI

SECȚIA A III-A CIVILĂ

Dosar nr. 10212/303/2023

DECIZIA CIVILĂ NR. 141A

Ședința publică din data de 23.01.2025

Tribunalul constituit din:

Președinte: Bănică Tudor Andreea Cristina

Judecător: Ulariu Constantin Claudiu

Grefier: Niță Elena Maria

Pe rol fiind soluționarea cererilor de apel formulate de apelantul-contestator **BĂZĂVAN DAN**, apelanta-intervenientă **ASOCIAȚIA CIVICĂ STOP DISCRIMINĂRII CETĂȚENILOR** și apelanta-intimată **ING BANK NV AMSTERDAM - SUCURSALA BUCUREȘTI**, împotriva Sentinței civile nr. 3349/18.04.2024 pronunțate de Judecătoria Sectorului 6 București în dosarul nr. 10212/303/2023, în contradictoriu cu intimatul intervenient **CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATAREA DISCRIMINĂRII**.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 09.01.2025, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, care face parte integrantă din prezenta, când instanța, pentru a permite părților să depună concluzii scrise și având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea la 23.01.2025, când a hotărât următoarele:

TRIBUNALUL

Deliberând asupra cererii de apel, constată următoarele:

Prin cererea înregistrată pe rolul instanței la data de 29.05.2023, sub nr. 10212/303/2023, contestatorul Băzăvan Dan în contradictoriu cu intimata ING Bank NV Amsterdam, Sucursala București, a formulat contestație la executare prin care a solicitat să se dispună: anularea somației privind acțiunea de executare silită, a încheierii executorului judecătoresc și a tuturor actelor de executare silită din dosarul nr. 503/E/2023 emise de către Biroul Executorului Judecătoresc Dragomir Doru Marius, precum și anularea încheierii prin care s-a admis executare silită pronunțată în camera de consiliu în dosarul nr. 3088/225/2023 de către Judecătoria Drobeta Turnu Severin; anularea tuturor formelor de executare silită efectuate în dosarul de executare silită nr. 503/E/2023 cu consecința anulării tuturor actelor și sumelor încheiate în acest sens, întoarcerea executării silite; acordarea de despăgubiri pentru discriminare de către creditorul intimat în cuantum de 100,000 lei.

În motivare, contestatorul a arătat că la data de la data de 19.05.2023 a primit un SMS de la ING Bank prin care era notificat că pe contul său s-a înființat o poprire de 2915,03 RON. A învederat că locuiește din ianuarie 2016 pe raza Municipiului București, având contract de închiriere legal încheiat și înregistrat la organul fiscal din sectorul 6, București, locul încheierii contractului de credit fiind în sector 6 București, locuind, la acest moment în ____ București, adresă la care a solicitat să fie citat și să i fie comunicate toate actele de procedură.

Astfel, verificând, cum a constat de pe portalul instanțelor judecătorești în data de 31.03.2023 s-a promovat o acțiune de executare silită de către BEJ Dragomir Doru Marius fiind înregistrat pe rolul Judecătoriei Dr. Tr. Severin dosarul nr. 3088/225/2023.

Nu i-a fost comunicat niciodată dosarul de executare silită, pe de o parte datorită faptului că a fost o executare făcută de către un executor necompetent teritorial, a fost încuviințată de către o instanță necompetentă teritorial.

Criteriul competenței teritoriale a fost prevăzută în legislație de către legiuitor pentru a echilibra „armele”, balanța între creditor și debitor, pentru a putea asigura tuturor părților acces la studierea dosarului, la formularea de apărări, la contradictorialitate, oralitate și pentru a nu prilejui cheltuieli inutile acestora, or în cauza de față, astfel cum a fost pronunțată hotărârea criticată se poate constata că debitorul este practic executat, dreptul la apărare devenind unul lipsit de esență juridică.

Față de toate aceste considerente consideră că nici executorul și nici Judecătoria Dr. Tr. Severin nu erau competente din punct de vedere teritorial a îl executa silit, având și în acest caz o nulitate absolută, competent fiind un executor din raza Curții de Apel București, iar instanța de executare Judecătoria Sectorului 6 București.

Executarea silită pornită împotriva acestuia este nelegală și netemeinică în acest dosar chiar din start având în vedere necompetența teritorială a acestuia dar și necompetența teritorială a Judecătoriei Drobeta Turnu Severin, ceea ce lovește de nulitate absolută orice executare silită pornită împotriva acestuia.

Astfel că sunt îndeplinite și condițiile art. 174 alin. 1 și 2 NCPC cu privire la executorul judecătoresc – noțiune și clasificare – nulitatea este sancțiunea care lipsește total sau parțial de efecte actul de procedură efectuat cu nerespectarea cerințelor legale, de fond sau de formă. Nulitatea este absolută atunci când cerința nerespectată este instituită într-o normă care ocrotește un interes public.

Cum executarea silită a fost efectuată de către un executor judecătoresc necompetent teritorial, cu încălcarea principiului legalității, executarea silită a fost încuviințată de către o instanță necompetentă teritorial, creditorul are sediul în București, și deci implicit și contestatorul are sediul în București.

Fapta ilicită a executorului judecătoresc rezultă și din faptul că, nu a comunicat dosarul de executare silită, nu cunosc niciun act din acest dosar, aflând despre poprire la data de 19.05.2023 din SMS - u! trimis de Ing Bank. Astfel constată și încălcarea principiului proporționalității și al egalității. În plus, se poate constata că terțul poprit a trecut la executarea silită în mod nelegal fiind în drept a investi instanța cu capetele de cerere așa cum au fost formulate.

Cum dreptul de acces liber la justiție i-a fost încălcat se poate observa cu ușurință că și dreptul sacru, garanție a Constituție la apărare a fost vădit încălcat în mod abuziv de către creditor și executorul judecătoresc, ceea ce îl pune în drept a solicita despăgubiri pentru discriminare, identificând derapaje de la prevederile legale (constituționale).

A mai învederat instanței faptul că nu există creanța.

În atare situație instanța din Dr. Tr. Severin a apreciat cu încălcarea normelor de drept material. Neexistând creanța, nu se află în culpă, culpa aparținând creditorului. Practic presupusa creanță nu este certă, lichidă și exigibilă, executarea silită fiind lovită de nulitate urmând ca instanța să constate nulitate și să anuleze toate actele de executare silită precum și nulitatea încuviințării executării silite pronunțată de către Judecătoria Drobeta Turnu Severin și să dispună întoarcerea executării silite, obligând creditorul a-i restitui în regim de urgență toate sumele rezultate din executare, dacă intervine sau va interveni o astfel de măsură pe perioada acestui proces.

A formulat și cerere de repunere în termenul de contestație. Cum nu i-a fost comunicat dosarul de executare silită se află în drept a solicita instanței, dacă se constată și se impune depășirea termenului prevăzut de 15 zile.

Un alt motiv de respingere a executării silite este acela că la acest moment datoriile acestuia împreună cu chiria depășesc 80 % din venituri, o eventuală reținere din pensie i-ar afecta grav nivelul de trai, fiind discriminat și lezat în demnitatea, onoarea și reputația sa, dar sa încălcat în mod clar și art. 14 din aceeași convenție CEDO, de către Judecătoria Drobeta Turnu Severin.

Concluzionând, contestatorul a solicitat admiterea contestației la executare astfel cum a fost formulată și obligarea intimatei la plata cheltuielilor de judecată.

În drept, cererea a fost întemeiată pe dispozițiile 624-625, art. 711-720, art. 148-151, art. 192, art. 194-195 C.proc.civ., art. 14, art. 72, art. 219, art. 252, art. 1349-1350, art. 1357 C.civ., O.G. nr. 137/2000, Constituția României, a Convenției EDO și a Declarației Universale a Drepturilor Omului.

În susținerea cererii, contestatorul a menționat că înțelege să se folosească de înscrisurile depuse la dosar, precum și alte probe ce vor fi necesare.

La data de 25.10.2023, prin serviciul registratură, contestatorul a depus cerere **precizatoare**, prin înțelege să își lărgască cadrul procesual, în sensul introducerii în cauza a CNCD prin incidența art. 27 alin. (3), corelat cu art. 16 din O.G. nr.137/2000, corelat cu art.6, art. 9, art. 22, art. 78 C.proc.civ.

Prin serviciul registratură, la data de 11.01.2024, intimata a depus **întâmpinare**, prin care a solicitat să se dispună, pe cale de excepție admiterea excepției necompetenței teritoriale a Judecătoriei Sector 6, excepția netimbrării sau insuficienței timbrării a cererii de chemare în judecată, excepția tardivității formulării contestației la executare, admiterea excepției inadmisibilității capătului 4 de cerere și, pe fond, respingerea cererii de chemare în judecata ca neîntemeiată, precum și obligarea reclamantului la plata cheltuielilor de judecată.

Pe excepția necompetenței teritoriale a Judecătoriei Sectorului 6 București:

În speța, instanța ce a dispus încuviințarea executării silite nu este Judecătoria Sectorului 6 București. Mai mult, ca nota distinctă, în speța executorul judecătoresc era competent câtă vreme însuși reclamantul a afirmat prin acțiune ca domiciliul stabil este în Drobeta Turnu Severin, cât și adresa indicată prin CI este tot în Drobeta Turnu Severin. A precizat că până în prezent intimatei nu i-a fost înaintat niciun înscris menționat ca fiind anexat în dovedirea acțiunii.

Pe excepția netimbrării contestației la executare:

Având în vedere faptul ca din exemplarul acțiunii transmis de către instanța nu reiese dovada achitării taxei de timbru judiciar, a solicitat instanței să verifice dacă această condiție prealabilă a fost îndeplinită de către contestator.

Pe excepția tardivității formulării contestației la executare:

Prin contestația la executare se solicita anularea întregii executări silite ce face obiectul dosarului nr. S03/E/2023 al BEJ Dragomir Doru Marius, sens în care a înțeles să invoce excepția tardivității formulării contestației la executare.

Pe excepția inadmisibilității capătului 4 de cerere.

Prin capătul 4 de cerere contestatorul solicitat, acordarea de despăgubiri pentru discriminare de către creditorul intimat în cuantum de 100.000 lei. Legiuitorul a prevăzut în mod exhaustiv ce poate face obiectul unei contestații la executare, capătului de cerere privind acordarea de despăgubiri „pentru discriminare” neîncadrându-se în textul art. 712 NCPC; un astfel de petit fiind pe cale de consecință inadmisibil.

Este inadmisibil capătul 4 de cerere în raport de care a fost solicitată introducerea în cauză a CNCD, instanței neincumbându-i nicio obligație legală în acest sens.

Referitor la aspectul din care rezulta că nu se invoca de către contestator nici un motiv pertinent de nelegalitate a actelor de executare îndeplinite de executor în dosarul de executare nr. 503/E/2023.

Argumentele contestatorului sunt nefondate, raportat la art. 712 din Codul de procedura civilă. Banca a respectat întocmai dispozițiile privitoare la executarea silită însăși la executarea silită mobilă, în deplină conformitate cu prevederile legale.

Pe caracterul cert:

Intimata deține împotriva contestatorului o creanță certă, având în vedere existența titlului executoriu reprezentat de contractul de credit - care definește și constată cadrul juridic în care a fost acordat și garantat împrumutul bancar. Este evident că existența creanței izvorăște din acest contract semnat și însoțit de către contestator. În deplină concordanță cu prevederile art. 666 alin. 2 NCPC. Mai mult, contestatorul nu ar putea susține că nu recunoaște înscrisul dovăditor al creanței (Contractul identificat mai sus), din moment ce acesta a consimțit și a semnat contractul de credit, însușindu-și prevederile și clauzele acestuia, inclusiv cele cu privire la creanță, modul de calcul al dobânzii, comisioanelor, penalităților și ai celorlalte speze.

Pe caracterul lichid:

Cuantumul creanței constituit din valoarea creditului solicitat, modul de calcul, scadența, dobânda, comisioanele și penalitățile aplicate sunt detaliate în clauzele Contractului de credit semnate între părți. Totodată, valoarea creanței este detaliată în somația atașată dosarului execuțional - valoare ce urmează a fi actualizată conform prevederilor contractuale la care părțile au consimțit.

Pe caracterul exigibil:

Creanța Băncii a devenit exigibilă prin declararea scadenței anticipate a tuturor sumelor datorate în baza facilității de credit, a dobânzilor acumulate, a comisioanelor și a tuturor celorlalte sume, întrucât debitorii nu și-au respectat obligațiile contractuale de plată a debitului către intimată; creanța Băncii a devenit exigibilă în urma declarării scadenței anticipate a tuturor sumelor datorate.

Având în vedere cele de mai sus, a solicitat respingerea susținerilor contestatorului deoarece creanța este certă, lichidă și exigibilă.

Raportat la condiția existenței unei fapte ilicite:

În privința faptei ilicite, a solicitat să se constate că nu există o acțiune sau inacțiune din partea intimă care să poată fi astfel calificată. Sub acest aspect se impune precizarea că fapta ilicită a fost definită ca acțiune sau omisiune prin care, încălcându-se normele dreptului obiectiv, sunt cauzate prejudicii dreptului subiectiv aparținând unei persoane.

Raportat la condiția existenței unui prejudiciu.

În ceea ce privește condiția prejudiciului suferit de reclamant ca urmare a unei pretinse fapte ilicite săvârșite, nici aceasta nu este îndeplinită.

Raportat la condiția existenței unui raport de cauzalitate între fapta ilicită și prejudiciu.

Apreciază că nici această condiție nu este îndeplinită în speța de față. Consideră că inexistența legăturii de cauzalitate rezulta per se, din inexistența faptei ilicite și a prejudiciului, aspecte asupra cărora s-a oprit în cele de mai sus.

Raportat la condiția existenței vinovăției.

Intimatei nu îi incumba nici cea mai mică vinovăție chiar sub forma culpei în speța, câtă vreme nu exista niciun fel de dovadă mai ales cu privire la existența pretinselor incidente, și, în subsidiar din nerespectarea dispozițiilor legale de către reclamanta/neîncălcarea dispozițiilor legale de către subscrisa.

Pe cale de consecință, având în vedere faptul ca nu sunt îndeplinite în speța condițiile cumulative privind atragerea răspunderii delictuale a intimatei și raportat la caracterul subsidiar al acestor pretenții fata de petitul acțiunii, a solicitat respingerea pretențiilor ca neîntemeiate.

În concluzie, banca a acționat în mod legal, demarând executarea silită urmare a neîndeplinirii obligației de plată a ratelor la scadență.

Pe cale de consecință, a solicitat să se dispună, pe cale de excepție admiterea excepției necompetenței teritoriale a Judecătoriei Sectorului 6 București, excepția netimbrării sau insuficienței timbrării a cererii de chemare în judecată, excepția tardivității formulării contestației la executare, admiterea excepției inadmisibilității capătului 4 de cerere si, pe fond, respingerea cererii de chemare în judecată ca neîntemeiată, precum și obligarea reclamantului la plata cheltuielilor de judecata.

În drept, cererea a invocat dispozițiile art. 205 - 208 NCPC, precum și pe orice alte dispoziții legale incidente în prezenta cauza.

Prin Sentința civilă nr. 3349/18.04.2024, instanța a respins ca neîntemeiată, excepția tardivității invocată de intimată; a respins, ca lipsită de obiect, cererea de repunere în termenul de contestație; a admis contestația la executare privind pe contestatorul BĂZĂVAN DAN și pe intimata ING BANK N.V: AMSTERDAM – SUCURSALA BUCUREȘTI; a admis, în parte, cererea de intervenție accesorie formulată de intervenientul accesoriu ASOCIAȚIA CIVILĂ STOP DISCRIMINĂRII CETĂȚENILOR; a anulat executarea silită însăși și toate actele de executare efectuate în dosarul nr. 503/E/2023 al B.E.J. Dragomir Doru Marius; a dispus întoarcerea executării pentru sumele poprite în baza executării demarate în dosarul de executare nr. 503/E/2023 al B.E.J. Dragomir Doru Marius; a respins, ca neîntemeiat, capătul privind acordarea de daune-morale privind contestatorul, intimata și pe intervenientul forțat CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII, cu sediul în București, Piața Valter Măcăineanu, nr 1-3, sector 1; a dispus restituirea către contestator a sumei de 259,05 lei, reprezentând taxă judiciară de timbru; a obligat intimata la plata către contestator a sumei de 160,42 lei, reprezentând cheltuieli de judecată.

Pentru pronunțarea acesteia, instanța a avut în vedere următoarele aspecte:

În fapt, la data de 30.03.2023, intimata a adresat către B.E.J. Dragomir Doru Marius o cerere de executare silită împotriva contestatorului din prezenta cauză, în baza titlului executoriu reprezentat de contractul de credit nr. 4005158/12/12/2017 (f. 42).

Executorul judecătoresc a admis cererea intimată și a dispus deschiderea dosarului de executare nr. 503/E/2023 (f. 51), iar prin încheierea din data de 04.04.2023, pronunțată de Judecătoria Drobeta-Turnu Severin în dosarul nr. 3088/225/2023, fiind încuviințată executarea silită împotriva contestatorului (f. 55).

Prin încheierea din data de 11.05.2023, emisă în dosarul de executare nr. 503/E/2023, au fost stabilite cheltuieli de executare în cuantum de 735,38 lei (f. 60).

La data de 11.05.2023 a fost înființată poprirea asupra conturilor debitorului.

În data de 12.05.2023, i-au fost comunicate contestatorului actele de executare, respectiv încheierea de încuviințare a executării silite, somație din 11.05.2023, încheierea de cheltuieli din 11.05.2023, copie de pe titlurile executorii și adresa de lămurire bunuri nr. 503/E/2023 și adresa de înființare a popririi din data de 11.05.2023, aspect care reiese din procesulverbal de înmânare aflat la fila 63 unde s-a întors pe motiv că destinatarul nu mai locuiește acolo.

La data de 17.05.2023 a fost instituit sechestrul mobil asupra autoturismului cu nr. de înmatriculare MH73RED (f. 91).

I. Cu privire la excepția tardivității, invocată de intimată, instanța s-a pronunțat cu prioritate, în baza art. 248 alin. (1) C.proc.civ.

În drept, potrivit dispozițiilor art. 712 alin. (1) coroborate cu dispozițiile art. 715 alin. (1) pct. 3 C.proc.civ., împotriva executării silită, a încheierilor date de executorul judecătoresc, precum și împotriva oricărui act de executare se poate face contestație de către cei interesați sau vătămați prin executare, contestația la executare propriu-zisă putându-se face în termen de 15 zile de la data când debitorul care contestă executarea silită însăși a primit încheierea de încuviințare a executării sau somația ori de la data când a luat cunoștință de primul act de executare, atunci când nu a primit încheierea de încuviințare a executării și nici somația sau executarea se face fără somație.

Astfel, contestatorul a aflat prima dată de executarea silită la data de 12.05.2023 când iau fost comunicate actele incipiente la adresa din Drobeta-Turnu Severin, ___, jud. Mehedinți de unde plicul a fost returnat pentru motivul că destinatarul nu locuiește la acea adresă. Termenul de 15 zile, calculat în conformitate cu prevederile art. 181 alin. (1) pct. 2 C.proc.civ., s-a împlinit la data de 29.05.2023. Din moment ce contestația a fost depusă la data de 29.05.2023 (f. 4), rezultă că aceasta a fost depusă în termen.

Prin urmare, instanța a respins ca neîntemeiată excepția tardivității invocată de intimată și, drept consecință, a respins ca lipsită de obiect cererea de repunere în termenul de contestație.

II. Cu privire la fondul contestației instanța a analizat fiecare motiv invocat de contestator:

A. Necompetența teritorială a executorului judecătoresc:

Contestatorul a indicat că executorul activează pe raza Curții de apel Craiova. Or, acesta are reședința în Sectorul 6 din anul 2016, ceea ce înseamnă că ar fi trebuit să fie executat de un executor din raza Curții de apel București conform art. 652 alin. (1) lit. c) C.proc.civ.

Or, executarea a fost încuviințată prin toate modalitățile de executare silită, adică și imobiliară și mobilă.

Art. 652 alin. (1) lit. a) C.proc.civ. prevede că dacă prin lege nu se dispune altfel, hotărârile judecătorești și celelalte titluri executorii se execută de către executorul judecătoresc din circumscripția curții de apel, după cum urmează: în cazul urmăririi silită a bunurilor mobile și al executării silită directe mobiliare, executorul judecătoresc din circumscripția curții de apel unde se află domiciliul ori, după caz, sediul debitorului, sau din circumscripția curții de apel unde se află bunurile; în cazul în care domiciliul sau, după caz, sediul debitorului se află în străinătate, este competent oricare executor judecătoresc.

Așadar, competent este executorul din cadrul Curții de apel pe raza căreia domiciliază debitorul. Contestatorul are domiciliul în Drobeta-Turnu Severin și reședința în Sectorul 6 (f. 17 verso), ceea ce înseamnă că executorul din cadrul Curții de apel Craiova este competent.

Nu are relevanță unde are reședința contestatorul, din moment ce legea impune în art. 652 alin. (1) lit. b) C.proc.civ. criteriul domiciliului. Nici hotărârile invocate de contestator soluționate de Înalta Curte de Casație și Justiție nu au relevanță pentru prezenta cauză din moment ce nu au autoritate de lucru judecat așa cum pretinde contestatorul.

Autoritatea de lucru judecat presupune o triplă identitate de părți, obiect și cauză. Or, în dosarele indicate intimatul era o altă persoană și se discutau alte dosare de executare silită. Cu alte cuvinte, Curtea a stabilit competența de soluționare a cauzelor la Judecătoria Sector 6 doar în ceea ce îl privește pe contestator și pe acei intimati, iar nu cu titlu general, obligatoriu, acest lucru fiind interzis judecătorilor (art. 5 alin. (4) C.proc.civ.).

De asemenea, aceste hotărâri nu au fost date în procedura specială a recursului în interesul legii sau a hotărârii prealabile pentru dezlegarea unor probleme de drept și nici nu există astfel de hotărâri date în legătură cu art. 652 C.proc.civ. prin care să se stabilească drept relevantă și/doar reședința.

Pe lângă toate acestea, instanța a constatat că una este competența de soluționare a contestației, alta este competența executorului, respectiv competența instanței de a încuviința executarea. Dacă pentru soluționarea contestației practica neunitară a Înaltei Curți de Casație și Justiție, a Curții de apel București și a Tribunalului București par să încline pentru instanța de la reședința declarată din motive de proximitate, această concluzie nu se poate extinde la orice altă competență, din moment ce alte norme reglementează competența în diverse situații (inclusiv cea a executorului). În plus, rațiunea din prima situație, anume ca instanța să fie mai aproape de locul unde stă justițiabilul, nu se regăsește automat și pentru executor care nu are o relație directă cu debitorul.

Așadar, acest motiv este neîntemeiat.

B. Necompetența teritorială a instanței care a încuviințat executarea silită:

Art. 651 alin. (1) teza I C.proc.civ. prevede că instanța de executare este judecătoria în a cărei circumscripție se află, la data sesizării organului de executare, domiciliul sau, după caz, sediul debitorului, în afara cazurilor în care legea dispune altfel.

Reluând argumentarea de la punctul A., legea impune doar criteriul domiciliului, iar nu și cel al reședinței.

De asemenea, instanța reia ideea că una este competența instanței de a permite justițiabilului accesul la instanța cea mai apropiată de locul unde stă și alta este competența instanței care să încuviințeze executarea.

Așadar, acest motiv este neîntemeiat.

C. Nulitatea executării silite:

Art. 667 C.proc.civ. prevede că (1) Dacă cererea de executare a fost încuviințată, executorul judecătoresc va comunica debitorului o copie de pe încheierea dată în condițiile art. 666, împreună cu o copie, certificată de executor pentru conformitate cu originalul, a titlului executoriu și, dacă legea nu prevede altfel, o somație.

(2) Comunicarea titlului executoriu și a somației, cu excepția cazurilor în care legea prevede că executarea se face fără somație ori fără comunicarea titlului executoriu către debitor, este prevăzută sub sancțiunea nulității executării.

Or, din dovada de comunicare de la f. 63 rezultă că i-au fost comunicate contestatorului actele de executare, respectiv încheierea de încuviințare a executării silite, somație din 11.05.2023, încheierea de cheltuieli din 11.05.2023, copie de pe titlurile executorii și adresa de lămurire bunuri nr. 503/E/2023 și adresa de înființare a popririi din data de 11.05.2023, unde sa întors pe motiv că destinatarul nu mai locuiește acolo.

Din dosarul de executare rezultă că executorul nu a mai efectuat alte demersuri pentru a comunica titlul executoriu și somația contestatorului. Prin urmare, devin incidente dispozițiile art. 667 alin. (2) C.proc.civ., ceea ce înseamnă că executarea este nulă.

Având în vedere admiterea acestui motiv, instanța nu a mai analizat restul motivelor de contestație.

III. Având în vedere desființarea executării, a admis și capătul privind întoarcerea executării silite și a dispus întoarcerea executării pentru sumele poprite în baza executării demarate în dosarul de executare nr. 503/E/2023 al B.E.J. Dragomir Doru Marius.

IV. Cu privire la capătul de acordare a daunelor morale pentru discriminare, instanța l-a respins ca neîntemeiat.

Astfel, pentru existența unei discriminări, trebuie îndeplinite următoarele condiții:

1. A existat o diferență în ceea ce privește tratamentul aplicat unor persoane aflate în situații similare sau comparabile – sau persoane aflate în situații semnificativ diferite nu au fost tratate diferit?

2. această diferență presupune un criteriu/motiv de discriminare, adică o diferență care se bazează pe o caracteristică sau o „situație” identificabilă, obiectivă sau personală, prin care persoane sau grupuri de persoane se deosebesc unele de altele?

3. este această diferență – sau absența unui tratament diferențiat – justificată în mod obiectiv? În special, urmărește aceasta un scop legitim sau există un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele folosite și scopul urmărit?

Or, în prezenta cauză nu s-a probat nici existența unei diferențe de tratament, nici existența unui criteriu de discriminare. În plus, nici contestatorul nu a indicat în concret în ce a constatat diferența de tratament și, mai ales, caracteristica în baza căreia a fost discriminat. Necomunicarea dosarului de executare este cel mult o eroare a executorului (sanționată deja cu nulitatea executării), iar nu un tratament diferențiat.

Așadar, instanța a respins ca neîntemeiat acest capăt de cerere.

V. În ceea ce privește solicitarea contestatorului de obligare a intimatei la restituirea taxei judiciare de timbru, după rămânerea definitivă a prezentei hotărâri, în baza art. 45 alin. 1 litera f) din OUG 80/2013, s-a restituit contestatorului suma de 259,05 lei, reprezentând taxă judiciară de timbru achitată conform chitanțelor (f. 39).

VI. În ceea ce privește cheltuielile de judecată, instanța a reținut că, potrivit art. 453 alin. (1) C.proc.civ., partea care pierde procesul va fi obligată la plata cheltuielilor de judecată, intimata fiind cea care a pierdut procesul. Așadar, aceasta a fost obligată la plata către contestator a sumei de 160,42 lei compusă din 140,42 lei cu titlu de contravaloare fotocopiare dosar de executare (f. 116 verso) și 20 lei cu titlu de taxă de timbru pentru capătul de repunere în termenul de contestație (f. 39).

Împotriva Sentinței civile nr. 3349/18.04.2024 au formulat apel contestatorul BĂZĂVAN DAN și intervenienta ASOCIAȚIA CIVICĂ STOP DISCRIMINĂRII CETĂȚENILOR, solicitând anularea Somației privind acțiunea de executare silită, a încheierii executorului judecătoresc și a tuturor actelor de executare silită din dosarul nr. 503/E/2023 emise de către Biroul Executorului Judecătoresc Dragomir Doru Marius, precum și anularea încheierii prin care s-a admis executarea silită pronunțată în camera de consiliu în dosarul nr. 3088/225/2023 de către Judecătoria Drobeta Turnu Severin (fără a i se percepe penalități, dobânzi penalizatoare și fără perceperea altor comisioane); anularea tuturor formelor de executare (silită) efectuate în dosarul de executare silită nr. 503/E/2023 cu consecința anulării tuturor actelor și sumelor încheiate în acest sens, a tuturor sumelor și dobânzilor penalizatoare astfel rezultate, ca și a sumelor rezultate din aceste operațiuni (a taxelor judiciare de timbru, a taxelor poștale, onorariu avocațial, a celor de executare silită și a sumei de 2915.03 RON lei nefiindu-i comunicat dosarul de executare silită menționat; întoarcerea executării silite în cazul în care până la finalizarea prezentei acțiuni o să se încheie executarea silită, din dosarul de executare menționat; obligarea la plata tuturor cheltuielilor de judecată prilejuite de acest proces.

În motivare, apelantul-contestator și apelanta-intervenientă au arătat, în esență, următoarele:

Deși instanța a reținut în mod legal și temeinic competența de soluționare a cauzei, în favoarea Judecătoriei Sectorul 6 București, nu a motivat de ce respinge criticile noastre din contestație cu privire la faptul că Judecătoria Dr. Tr. Severin nu era competentă a încuviința executarea silită (pagina 6 a hotărârii criticate), ceea ce constituie pe de o parte interpretare greșită a normelor de drept material, iar pe de altă parte motive contradictorii și o motivare diluată, formală cu privire la cele argumentate de apelanți pentru susținerea contestației la executare.

A arătat și dezvoltat logico - juridic că Judecătoria Drobeta Turnu Severin este necompetență teritorială a dispune prin încheiere executarea silită a apelantului contestator față de argumentele logico -juridice deja reiterate anterior dar și față de dispozițiile art. 651 alin. (1).

În acest sens a depus și cele 3 Hotărâri ale ICCJ, anterior menționate, definitive. Astfel, se poate constata cu ușurință că instanța competentă general, material și teritorial a încuviința executarea silită, precum și cea de a soluționa contestația la executarea silită este Judecătoria Sector 6 București, fapt ce face lovit de nulitate absolută încheierea Judecătoriei Drobeta Turnu Severin pronunțată în dosarul nr. 3088/225/2023 prin care în mod nelegal și netemeinic s-a încuviințat executarea silită a apelantului contestator.

De asemenea, în pagina 5 a respins criticile cu privire la necompetența executorului judecătoresc care a promovat cererea de executare, cu aplicarea greșită a normelor de drept material.

La pct. 1 din cererea introductivă a menționat: "1. Necompetența teritorială a Executorului Judecătoresc (art. 652 NCPC). În fapt, la data de 19.05.2023 a primit un SMS de la ING Bank prin care era notificat că pe contul apelantului s-a înființat o poprire de 2915,03 RON.

Acesta a învederat instanței că locuiește din ianuarie 2016 pe raza Municipiului București, având contract de închiriere legal încheiat și înregistrat la organul fiscal din sectorul 6, București, locul încheierii contractului de credit fiind în sector 6 București, locuind, la acest moment în ____ București, adresă despre care Ing Bank are cunoștință atât din dosarul aflat pe rolul Secției a VI - a Civilă a Tribunalului București cu nr. 13102/3/2022 cât și din actualizarea datelor ce a fost făcută la începutul anului 2022, adresă la care a solicitat să fie citat și să i se comunice toate actele de procedură.

În continuare au fost redacte dispoz. art. 625 și 652 Cpc.

Cum locul încheierii contractului a fost sector 6 București, competent era un executor din raza Curții de Apel București, iar instanța competentă era Judecătoria Sector 6 București, apelantii atașând în acest sens practică judiciară.

Prin hotărârea nr. 3760/26.05.2022 (definitivă prin respingerea apelului) s-a statuat că:

"Instanța reține că prin Decizia nr. 2039 din data de 07.10.2021, pronunțată de către Înalta Curte de Casație și Justiție în prezentul dosar (nr. 655/225/2021), cu ocazia soluționării conflictului negativ de competență ivit între Judecătoria Sectorului 6 București și Judecătoria Drobeta-Turnu Severin, s-a stabilit că, în cauză, competența aparține Judecătoriei Sectorului 6 București, aceasta fiind instanța de executare competentă.

Pentru a reține astfel, Înalta Curte de Casație și Justiție a arătat, în esență, că noțiunea de domiciliu se raportează la locuința unde se găsește în fapt acea persoană și nu corespunde elementelor ce interesează evidența populației, prin raportarea la mențiunile din cartea de identitate, care au numai un caracter de evidență a persoanei respective, potrivit art. 91 Cod civil. Aceasta, întrucât scopul dispozițiilor art. 87 Cod civil este acela ca părțile aflate în litigiu să poată fi înștiințate de existența procesului, pentru a da eficiență principiilor dreptului la apărare și dreptului la un proces echitabil. În situația particulară a contestației la executare, proximitatea domiciliului în fapt al debitorului față de instanța de executare îi facilitează acestuia accesul efectiv la justiție, iar măsurile de executare silită față de bunurile mobile/imobile se pot derula mai eficient, atât timp cât există prezumția că acestea se află în apropierea locuinței efective a debitorului.

Instanța supremă, constatând că debitorul - contestator Băzăvan Dan avea domiciliul în fapt, la data sesizării organului de executare -19.11.2020, fila 54 vol. II dosar Judecătoria Drobeta Turnu Severin, în raza teritorială a Judecătoriei Sectorului 6 București, în temeiul

dispozițiilor art.135 alin. 4 C.pr.civ., a stabilit că, în cauză, competența de soluționare a pricinii aparține acestei din urmă instanțe.

În aceste condiții, având în vedere cele statuate de către Înalta Curte de Casație și Justiție prin Decizia nr. 2039 din data de 07.10.2021 mai sus menționate, în sensul că, în prezenta cauză, instanța de executare competentă, conform art.651 C.pr.civ. este Judecătoria Sectorului 6 București, instanța reține că, în speță, în mod nelegal, s-a încuviințat executarea silită ce a făcut obiectul dosarului de executare nr. 533/2020 de către Judecătoria DrobetaTurnu Severin, prin încheierea de încuviințare a executării silite nr. 5711 din data de 04.12.2020, pronunțată de Judecătoria Drobeta-Turnu Severin în dosarul nr. 10252/225/2020, astfel cum a fost îndreptată prin încheierea nr. 6021 din data de 21.12.2020, pronunțată de Judecătoria Drobeta-Turnu Severin în dosarul nr. 10252/225/2020, având în vedere că această instanță nu era competentă.

Totodată, instanța, față de dispozițiile art. 652 Cod procedură civilă, reține că nici executorul judecătoresc investit cu cererea de executare silită nu era competent în cauză având în vedere că debitorul - contestator avea reședința la data înregistrării cererii de executare silită (19.11.2020) în sectorul 6, București, astfel cum rezultă verificările efectuate în DEPABD (f. 3 vol. II dosar nr. 655/225/2021 al Judecătoriei Drobeta Turnu Severin), iar executorul judecătoresc Josceanu Claudiu activează în raza Curții de Apel Craiova. De asemenea, din înscrisurile existente la dosarul de executare reiese că nu s-au urmărit silit bunuri ale debitorului aflate în circumscripția Curții de Apel Craiova pentru a atrage competența executorului judecătoresc Josceanu Claudiu.

Totodată, se reține că potrivit art. 666 alin. (5) pct. 1 Cod procedură civilă necompetența organului de executare silită este un impediment la încuviințarea executării silite.

În aceste condiții, instanța reține că suntem în prezența unui caz de nulitate absolută, normele încălcate fiind de ordine publică, iar potrivit art. 176 pct. 3 și 6 Cod procedură civilă nulitatea nu este condiționată de existența unei vătămări în cazul încălcării dispozițiilor legale referitoare la: (...) 3. competența instanței; (...) 6. alte cerințe legale extrinseci actului de procedură, dacă legea nu dispune altfel (...).

În aceste condiții, instanța apreciază că executarea silită demarată în dosarul de executare nr. 533/2020 este nelegală și, pe cale de consecință, va admite acest capăt de cerere și va anula încheierea de încuviințare a executării silite nr. 5711 din data de 04.12.2020, pronunțată de Judecătoria Drobeta-Turnu Severin în dosarul nr. 10252/225/2020, astfel cum a fost îndreptată prin încheierea nr. 6021 din data de 21.12.2020, pronunțată de Judecătoria Drobeta-Turnu Severin în dosarul nr. 10252/225/2020, executarea silită însăși, precum și toate actele de executare efectuate în dosarul de executare nr. 533/2020 al Biroului Executorului Judecătoresc Josceanu Claudiu.

Admite, în parte, cererea de chemare în judecată formulată de contestatorul Băzăvan Dan, CNP ____, cu domiciliul procesual ales în București, ____, în contradictoriu cu intimatul Aldea Teodor, cu domiciliul procesual ales în București, strada Traian nr.1, bloc E5, scara 2, apartament 36, sector 3.

Anulează încheierea de încuviințare a executării silite nr. 5711 din data de 04.12.2020, pronunțată de Judecătoria Drobeta-Turnu Severin în dosarul nr. 10252/225/2020, astfel cum a fost îndreptată prin încheierea nr. 6021 din data de 21.12.2020, pronunțată de Judecătoria Drobeta-Turnu Severin în dosarul nr. 10252/225/2020, executarea silită însăși, precum și toate actele de executare efectuate în dosarul de executare nr. 533/2020 al Biroului Executorului Judecătoresc Josceanu Claudiu."

Cum rezultă din sentința criticată că pot fi competente a încuviința executarea silită atât Judecătoria de la domiciliu cât și cea de la reședință putând constata că se duce în derizoriu competența teritorială judecătorul fondului completând și adăugând la lege.

Astfel, se poate observa și o interpretare eronată a reședinței dar și a normelor de drept material cu privire la legislația în domeniu.

Dacă Judecătoria Sectorul 6 a reținut competența, ceea ce este legal și temeinic este clar că nu putea fi competentă a încuviința executarea nici Judecătoria Dr. Tr. Severin și nici BEJ din raza Curții de Apel Craiova.

Tot prin cererea introductivă a argumentat temeinic:

"Practic nu pot fi executat de către două instanțe (Judecătoria Dr. Tr. Severin, cea de la domiciliul stabil și Judecătoria Sector 6 București, cea de la domiciliul în fapt, reședință), deoarece, pe de o parte nu se mai justifică criteriul competenței teritoriale, iar pe de altă parte se încalcă dreptul de acces liber la justiție (art. 21 din Constituție), se încalcă dreptul la apărare (art. 24 din Constituție și art. 13 NCPC), se încalcă principiul contradictorialității (art. 14 NCPC), se încalcă principiul oralității (art. 15 NCPC), al disponibilității (art. 9 NCPC) dar și al dreptului la un proces echitabil (art. 6 NCPC, corelat cu art. 6 pct. 1 din Convenția EDO).

Criteriul competenței teritoriale a fost prevăzută în legislație de către legiuitor pentru a echilibra "armele", balanța între creditor (ce este protejat prin lege) și debitor, pentru a putea asigura tuturor părților acces la studierea dosarului, la formularea de apărări, la contradictorialitate, oralitate și pentru a nu prilejui cheltuieli inutile acestora, or în cauza de față, astfel cum a fost pronunțată hotărârea criticată putem constata că debitorul este practic executat, dreptul la apărare devenind unul lipsit de esență juridică datorită faptului că distanța București - Dr. Tr. Severin este de 323 Km, accesul la studierea dosarului și la formularea de apărări în cunoștință de cauză devine iluzorie, iar contradictorialitatea și oralitatea devin istorie față de faptul că debitorul în cauză, trăiește, locuiește și muncește efectiv în București (dovadă reședințele din ianuarie 2016 în sector 6 București, fiind o continuitate a locuirii în București, neavând nimic de a face cu faptul că s-a născut la Dr. Tr. Severin și că domiciliul trecut în CI este acolo).

Față de toate aceste considerente consideră că nici executorul și nici Judecătoria Dr. Tr. Severin nu erau competente din punct de vedere teritorial a-l executa silit, având și în acest caz o nulitate absolută, competent fiind un executor din raza Curții de Apel București, iar instanța de executare Judecătoria Sectorului 6 București."

Față de art. 652 NCPC - BEJ era obligat să verifice la DGEP, iar Ing Bank nu numai că avea datele actualizate, contractul încheiat în sectorul 6 și proces pe rolul Tribunalului București, ceea ce arată în mod clar că locuiește efectiv, trăiește și muncește în București, iar competent era un BEJ din raza Curții de Apel București, iar Judecătoria Sectorul 6 competentă.

În continuare apelanții au redat dispoz. art. 87, 88, 90 alin. 1, 91 C.civ. menționând că noțiunea de domiciliu se raportează la locuința unde se găsește în fapt acea persoană și nu corespunde elementelor ce interesează evidența populației, prin raportarea la mențiunile din cartea de identitate, care au numai un caracter de evidență a persoanei respective, potrivit art. 91 C.civ. Aceasta, întrucât scopul dispozițiilor art. 87 Cod civil este acela ca părțile aflate în litigiu să poată fi înștiințate de existența procesului, pentru a da eficiență principiilor dreptului la apărare și dreptului la un proces echitabil. În situația particulară a contestației la executare, proximitatea domiciliului în fapt al debitorului față de instanța de executare îi facilitează acestuia accesul efectiv la justiție, iar măsurile de executare silită față de bunurile mobile/imobile se pot derula mai eficient, atât timp cât există prezumția că acestea se află în apropierea locuinței efective a debitorului, desigur incidente fiind și dispozițiile art. 28-28 din OUG nr. 97/2005, republicată.

Au fost redade de apelanți dispoz. art. 27 și 28 din OUG 97/2005.

În plus, chiar din pagina 1 a încheierii din data de 04.04.2024 rezultă clar următoarele: "Arată că, din dosarul de executare silită depus la dosarul cauzei se poate vedea faptul că oficiul poștal a indicat faptul că petentul nu locuiește la acea adresă și, având în vedere că prezenta contestație la executare a fost depusă în termenul legal prevăzut de lege, respectiv la data de 29.05.2023, arată că excepția tardivității este neîntemeiată.", la dosar fiind depuse copii în acest sens.

De asemenea, se poate observa că a fost executat nelegal și netemeinic de un BEJ și Judecătoria Dr. Tr. Severin absolut NECOMPETENTE TERITORIAL. Această interpretare eronată a legislației de către instanța de fond a dus la un alt prejudiciu al nostru anume admiterea cererii pe celelalte capete, căci odată ce se stabilește fapta delictuală, nelegalitatea executării silită eram în drept a primi despăgubirile solicitate.

Tot prin încheierea din data de 04.04.2024 instanța de fond a respins excepția inadmisibilității capătului nr. 4 de cerere "Acordarea de despăgubiri pentru discriminare de către creditorul intimat în cuantum de 100.000 lei", or, odată ce a admis acțiunea și a anulat executarea silită, se pot identifica și faptele delictuale ale BEJ și pârâtă Ing Bank, drept pentru care era în drept a solicita despăgubirile și instanța putea să oblige intimata — pârâtă la plata acestora fiind încălcat și principiul egalității ce constituie fapte de discriminare față de derapajele acestora de la textele legale (odată ce s-a încălcat art. 1 alin. (5) din Constituție, identifică și încălcarea art. 16 dar și a altor texte legale ceea ce constituie fapte de discriminare).

Astfel, însăși instanța de fond încalcă principiul egalității și în mod discreționar, analizează cauza formal cum rezultă și din Decizia nr. 619/2021 (definitivă prin respingerea recursurilor) pronunțată de către Curtea de Apel București, Secția a VIII - a, CAF în dosarul nr. 5355/2/2020, discriminarea emană și din contractele comerciale, or încălcarea principiului egalității constituie tocmai fapte de discriminare, aspecte ignorate în totalitate de către instanța de fond ceea ce constituie pe de o parte motive de schimbare a soluției fondului și de admitere a acțiunii pentru toate capetele de cerere.

În cadrul respectivului litigiu s-a reținut următoarele:

"În al treilea rând însă, trebuie să se constate că sunt întemeiate criticile substanțiale formulate de reclamant, respectiv cele care vizează însăși soluția adoptată de CNCD, de admitere a excepției necompetenței sale materiale, soluție a cărei nelegalitate se impune a fi reținută de către instanță.

Astfel, potrivit art. 19 alin. 1 lit. c din OG nr. 137/2000, CNCD are atribuții de investigare, constatare și sancționare a faptelor de discriminare, pe care și le exercită, potrivit alin. 2, inclusiv la sesizarea persoanelor fizice.

În speță, reclamantul a adresat CNCD o astfel de sesizare, prin care a solicitat sancționarea pentru discriminare a persoanelor reclamate, pârâți în prezenta cauză, învederând că i s-ar fi aplicat un tratament diferit de cel aplicat altor persoane aflate în situații identice fără vreo justificare obiectivă, respectiv, fără a avea pretenția că enumerarea de mai jos este exhaustivă, că i s-a livrat un autoturism cu întârziere față de alți clienți, că alți clienți au efectuat test drive înainte de a achiziționa autoturismul, iar lui nu i s-a dat această posibilitate, că a fost convins să achite prețul integral în avans, deși nu toți clienții au făcut plata în acest mod, că, deși a solicitat, nu i s-a permis accesul în service pentru a asista la reparații, spre deosebire de alte dăți ori de tratamentul aplicat altor persoane, că i s-a refuzat remedierea defecțiunilor pe bază de garanție și în termenul legal, deși în cazul altor persoane s-a valorificat garanția, că ANPC nu i-a indicat temeiul legal în baza căruia i s-a interzis accesul la reparații, în service, fiind astfel părtaş la discriminare, că ANPC a refuzat să soluționeze sesizările sale în termen și cu celeritate, ca ale oricărui alt cetățean ori consumator, că service-ul a avut o atitudine

discriminatorie față de el în raport cu alți clienți în ce privește rezolvarea defecțiunilor, că, în întâmpinarea depusă în alt dosar, s-a susținut că se putea deplasa cu transportul în comun, deși a înștiințat dealer-ul auto și service-ul despre problemele sale medicale. Concluzionând, reclamantul a solicitat, prin petiția adresată CNCD, ca, pentru încălcarea actelor normative privind soluționarea cererilor și prevederile contractuale, persoanele reclamate să fie sancționate pentru discriminare.

Curtea constată prin urmare, raportat la obiectul petiției, așa cum reiese acesta din ampla expunere a situației de fapt realizate de petent, că reclamantul a sesizat CNCD cu fapte de pretinsă discriminare, susținând, în esență, că ar fi fost victima unui tratament diferențiat în raport cu persoane aflate în situații similare, fără justificare, și solicitând să fie sancționați cei reclamați pentru discriminare.

Este adevărat că faptele reclamate au legătură cu raporturi juridice contractuale sau vizează îndeplinirea de către o autoritate publică a atribuțiilor ce îi revin, însă împrejurarea că aspectele reclamate ca fiind fapte de discriminare se greșează pe raporturi juridice de natură comercială ori pe raporturi juridice de drept administrativ nu exclude competența CNCD, câtă vreme s-a solicitat Consiliului să constate și să sancționeze fapte de pretinsă discriminare, sarcina sa fiind să investigheze faptele reclamate și să stabilească dacă sunt îndeplinite condițiile pentru a se reține discriminarea în sensul legii, iar în caz afirmativ să le sancționeze.

Curtea are în vedere, în acest sens, că egalitatea este garantată, potrivit art. 1 alin. 2 din OG nr. 137/2000, inclusiv în sfera drepturilor economice și a dreptului de petiționare, astfel că trebuie să se admită competența CNCD și în aceste domenii. De altfel, orice faptă de discriminare apare într-un domeniu anume al vieții publice care, potențial, poate intra în aria de competență și a altor organe ori autorități ale statului, inclusiv a instanțelor de judecată, ceea ce nu exclude competența CNCD, potrivit propriilor sale atribuții.

Trebuie astfel să se constate că, prin petiția adresată CNCD, nu s-a solicitat Consiliului să angajeze răspunderea contractuală a persoanelor reclamate ori răspunderea pentru vicii ale produselor, pentru nerespectarea obligației de garanție sau pentru nerespectarea drepturilor consumatorului, nu i s-a solicitat nici să dispună rezoluțiunea contractului ori să se constate nesoluționarea în termenul legal a unei cereri de către o autoritate administrativă sau să cenzureze legalitatea răspunsului formulat de autoritate la respectiva cerere.

Ci, Consiliului i s-a solicitat exclusiv să constate și să sancționeze discriminarea pretins săvârșită în sfera unor raporturi juridice de natură comercială ori de drept administrativ.

Deși sesizarea se referă, este cert, și la aspecte ce exced competenței CNCD, acestea vizează mai degrabă prezentarea contextului în care au intervenit faptele de pretinsă discriminare reclamate, în timp ce, prin solicitările formulate, petiția se circumscrie strict competenței Consiliului, care este ținut a examina respectivele fapte strict prin prisma propriilor atribuții și competențe, fără a intra în sfera competenței altor autorități.

Pentru aceste motive, Curtea va anula Hotărârea CNCD atacată în cauză, soluția acestuia de a se declara incompetent să soluționeze sesizarea litigioasă în condițiile OG nr. 137/2000 fiind lipsită de fundament legal și contrară textelor de lege mai sus invocate."

Unde s-a reținut că: "Astfel, în primul rând, din perspectivă formală, reclamantii invocă încălcarea de către CNCD a principiului disponibilității, prin aceea că, prin hotărârea atacată, sa reținut calitatea de petent doar în ceea ce privește Asociația, nu și în privința numitului Băzăvan Dan.

Sub acest aspect, Curtea reține că, într-adevăr, sesizarea adresată Consiliului a fost formulată atât de Asociație, prin reprezentant legal Băzăvan Dan, cât și de numitul Băzăvan Dan în nume propriu, iar în hotărârea atacată, în partea introductivă, se menționează în calitate de petent doar Asociația prin reprezentant legal Băzăvan Dan.

În al doilea rând însă, trebuie să se constate că sunt întemeiate criticile substanțiale formulate de reclamant, respectiv cele care vizează însăși soluția adoptată de CNCD, de admitere a excepției necompetenței sale materiale, soluție a cărei nelegalitate se impune a fi reținută de către instanță.

Astfel, potrivit art. 19 alin. 1 lit. c din OG nr. 137/2000, CNCD are atribuții de investigare, constatare și sancționare a faptelor de discriminare, pe care și le exercită, potrivit alin. 2, inclusiv la sesizarea persoanelor fizice ori juridice.

În speță, reclamantul au adresat CNCD o astfel de sesizare, prin care au solicitat constatarea și sancționarea unor pretinse fapte de discriminare săvârșite de persoanele reclamate Neacșu Georgeta Marilena, judecător la Tribunalul București, și Tribunalul București, constând în aceea că, la data de 17.02.2022, având termen de judecată fixat la Tribunalul București, în ședința prezidată de judecătorul menționat, acesta a condiționat judecarea cauzei lor de purtarea de către numitul Băzăvan Dan a măștii de protecție sanitară, în contextul pandemiei de Covid-19, în final interzicându-i accesul în sala de judecată fără mască sau fără actele medicale de natură a dovedi o situație de exceptare de la obligativitatea purtării măștii de protecție, fiind astfel afectate, pe criterii sanitare, mai multe drepturi ale reclamantilor, precum dreptul de acces la justiție, dreptul la un proces echitabil, dreptul la apărare, dreptul la muncă - numitul Băzăvan Dan având și calitatea de consilier juridic, dreptul la sănătate și la viață.

În esență, reclamantul consideră că li s-a aplicat un tratament diferit de cel aplicat altor persoane aflate în situații identice ori similare, respectiv că nu li s-a permis accesul în sala de ședință spre deosebire de celelalte persoane prezente, fără vreo justificare obiectivă, respectiv pe motiv că numitul Băzăvan Dan nu purta masca de protecție sanitară, reclamantul negând în acest sens atât obligativitatea purtării măștii, cât și necesitatea acestei măsuri în context pandemic, și că în acest mod le-au fost afectate mai multe drepturi recunoscute de lege.

Curtea constată prin urmare, raportat la obiectul petiției, așa cum reiese acesta din ampla expunere în fapt și în drept realizată de petenți, că reclamantul au sesizat CNCD cu fapte de pretinsă discriminare, susținând, în esență, că ar fi fost victima unui tratament diferențiat în raport cu persoane aflate în situații similare, fără justificare, de natură a le afecta drepturi recunoscute de lege, și solicitând să fie sancționați cei reclamați pentru discriminare.

Curtea are în vedere, în acest sens, că egalitatea este garantată, potrivit art. 1 alin. 2 lit. a din OG nr. 137/2000, inclusiv în fața instanțelor judecătorești, astfel că trebuie să se admită competența CNCD și în acest domeniu. De altfel, orice faptă de discriminare apare într-un domeniu anume al vieții publice care, potențial, poate intra în aria de competență și a altor organe ori autorități ale statului, inclusiv a instanțelor de judecată ori a Inspecției Judiciare, ceea ce nu exclude competența CNCD, potrivit propriilor sale atribuții."

Tot prin încheierea din data de 04.04.2024 au solicitat instanței să oblige la plata taxei judiciare de timbru, fiind incidente art. 451, corelat cu art. 453 NCPC, având și capăt distinct de cerere.

Au fost redacte dispoz. art. 451 alin. 1 și art. 453 alin. 1 Cpc.

În această situație observând o încălcare de către judecătorul fondului a art. 5, art. 425 și art. 22 NCPC, ceea ce constituie motive de admitere a apelului, de rejudecare și schimbare în parte a soluției judecătorești și de admitere a acțiunii pe toate capetele.

Au fost redacte dispoz. art. 5, art. 397 Cpc.

Identificând încălcarea principiului legalității (art. 7 NCPC) dar și al egalității (art. 8 NCPC), rezultă în mod cert că nu a beneficiat de un proces echitabil (art. 6 NCPC) decât în parte.

Au fost redată și prevederile art. 22 Cpc - Rolul judecătorului în aflarea adevărului, dispoz. art. 425 Cpc și 233 alin. 1 și 2 Cpc.

Instanța era ținută să motiveze temeinic hotărârea pronunțată, or se poate constata că nu a motivat corespunzător, căci constată că avea deja opinia formată înainte de a pronunța hotărârea.

"Textul consacră ipoteze diferite ale aceluiași motiv de recurs -nemotivarea hotărârii deoarece astfel trebuie calificată atât o hotărâre care nu este deloc motivată cât și una care cuprinde motive contradictorii ori străine de natura pricinii." - Mihaela Tăbărcă, op. cit., p. 115.

"Aceste cerințe legale sunt impuse de însăși esența înfăptuirii justiției, iar forța de convingere a unei hotărâri judecătorești rezidă din raționamentul logico-juridic clar explicat și întemeiat pe considerente de drept." - Înalta Curte de Casație și Justiție, Secția comercială, decizia nr. 752/06.03.2009:

"În practica judiciară s-a statuat că judecătorii sunt datori să arate în cuprinsul hotărârii motivele de fapt și de drept în temeiul cărora și-au format convingerea, cum și cele pentru care s-au înlăturat cererile părților. Fără arătarea motivelor și a probelor nu se poate exercita controlul judiciar." - Curtea Supremă de Justiție, Secția de contencios administrativ, decizia nr. 726/2000, în Gabriel Boroi, Octavia Spineanu-Matei, op. cit., p. 642.

"Motivarea hotărârii este necesară pentru ca părțile să cunoască motivele ce au fost avute în vedere de către instanță în pronunțarea soluției, iar instanța ierarhic superioară să aibă în vedere, în aprecierea legalității și temeiniciei hotărârii, și considerentele pentru care s-a pronunțat soluția respectivă. - Minodora Condoiu, Drept procesual civil. Note de curs, vol. II, Ed. Fundației România de Măine, București, 2007, p. 181.

"Dispoziția legală privind motivarea hotărârii a fost edictată în scopul bunei administrări a justiției, întăririi încrederii justițiabililor în hotărârile judecătorești și pentru a da instanțelor superioare posibilitatea exercitării controlului judiciar. - Curtea Supremă de Justiție, Secția comercială, decizia nr. 4512/26.06.2002, în „Revista Română de Drept al Afacerilor” nr. 78/2003, p. 136.

Conform art. 20 NCPC - Respectarea principiilor fundamentale Judecătorul are îndatorirea să asigure respectarea și să respecte el însuși principiile fundamentale ale procesului civil, sub sancțiunile prevăzute de lege.

Odată ce au fost încălcate de către BEJ și Judecătoria Dr. Tr. Severin dispozițiile art. 625 și art. 627 NCPC trebuia să admită în totalitate contestația la executare.

Au fost redată dispoz. art. 625, 627 Cpc, art. 1 alin. (1) din OG nr. 137/2000, art. 15 din același act normativ, art. 6 NCPC, art. 6 pct. 1 din Convenția EDO, art. 16 din Constituție, art. 14 din Convenția EDO, art. 52 - Întinderea și interpretarea drepturilor și principiilor din Carta Drepturilor - Fundamentale ale Uniunii Europene, art. 7 din Declarația Universală de Drepturilor Omului de la New York de la 1948.

Se poate constata că încălcarea dreptului de acces liber la instanța (art. 21 din Constituție), având în vedere că Judecătoria Drobeta Turnu Severin este necompetentă teritorial a încuviința executarea silită - (1) Orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime. (2) Nici o lege nu poate îngredi exercitarea acestui drept. (3) Părțile au dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil. (4) Jurisdicțiile speciale administrative sunt facultative și gratuite.

A fost încălcat și dreptul la apărare (exigență a art. 24 din Constituție).

Exigență și a art. 13 Cpc, redat în continuare.

Se poate constata încălcarea principiului nediscriminării prevăzut de art. 16 alin. (1) și (2) din Constituție.

Se poate constata nulitatea executării silită față de art. 704 NCPC.

Desigur sunt îndeplinite și condițiile art. 174 alin. (1) și (2) Cpc cu privire la executorul judecătoresc.

Ceea ce lovește de nulitate absolută și hotărârea pronunțată de către Judecătoria Drobeta Turnu Severin, incidente fiind (tot în cazul executorului judecătoresc), cumulativ și dispozițiile art. 271 alin. (1) NCPC.

Desigur, cum rezultă din dosarul de executare silită ce nu a fost comunicat debitorului contestator - apelant - reclamant, instanța nu s-a pronunțat nici cu privire la obligarea pârâtului de a ridica sechestrul mobil instituit asupra automobilului cu nr. MH73RED, de asemenea, nelegal dispus prin încheierea BEJ.

Toate reținerile instanței din pagina 6 a hotărârii criticate sunt nelegale și netemeinice cu aplicarea greșită a normelor de drept material căci nici BEJ din raza de competență a Curții de Apel Craiova nu era competent a face executarea silită, cum nici Judecătoria Dr. Tr. Severin nu era competentă a încuviința executarea silită, în acest sens fiind nu numai practica ICCJ ci și practica Judecătoriei Sectorul 6 București, astfel judecătorul fondului pronunțând practică neunitară, contrar normelor dreptului civil, fiind încălcat rolul activ al judecătorului.

Tot din pagina 6 este o interpretare eronată a normelor de drept material și a situației de fapt căci BEJ nu a comunicat niciodată dosarul de executare silită, mai ales că nu a fost identificat la presupusul domiciliu din Dr. Tr. Severin, apelantul locuind efectiv în sectorul 6, București, aspecte despre care creditorul - intimat - pârât Ing Bank avea cunoștință.

În pagina 7 a hotărârii apelate instanța reține că: "... având în vedere admiterea acestui motiv, instanța nu va mai analiza rezultatul motivelor de contestație ceea ce echivalează cu un refuz de a judeca, denegare de dreptate, dreptul la un proces echitabil fiind încălcat grosolan, așa cum a fost încălcat rolul activ al judecătorului (Curtea Supremă de Justiție, Secția comercială, decizia nr. 1810/1999, în Gabriel Boroi, Octavia Spineanu-Matei, Codul de procedură civilă adnotat, ed. a II-a, revăzută și adăugită, Ed. Hamangiu, București, 2007, p. 631.).

Față de obligația stabilită în sarcina apelantului contestator (reclamant) prin rezoluția din data de 01.09.2023 de a timbra cererea de chemare în judecată, cu suma de 279,5 lei (209,05+50+20) și de fotocopiere dosar de 140.42 lei, instanța nelegal și netemeinic a dispus obligarea la suma de 16.42 lei, urmând a-i "recupera suma de 259.05 lei de la organul fiscal, organ care îl execută frecvent pe sume nedatorate.

Desigur, instanța de fond nu a ținut cont nici de argumentele pe larg dezvoltate cu privire la capătul de discriminare, respingând nelegal și netemeinic acest capăt, fără a motiva corespunzător.

Indică ca și practică dosar nr. 1371/3/2020. Prin Hotărârea nr. 1821/2021 Curtea de Apel București, Secția a VIII - a CAF, nr. 1078/54/2021 - Hotărâre 3046/2021 08.12.2021, Hotărârea pronunțată nr. 2718/2022 de către Curtea de Apel București, Secția a VIII - a CAF.

În concluzie având în vedere motivările expuse (față de toate aceste considerente), față de dispozițiile art. 480 alin. (2) NCPC, solicită instanței să admită apelul așa cum a fost formulat, împotriva Hotărârii civile nr. 3349/2024 din data de 18.04.2024, să se admită cererea de intervenție accesorie formulată de către Asociația Civică Stop Discriminării Cetățenilor și să fie reținută cauza spre rejudecarea instanței superioare, în vederea admiterii acțiunii, pentru a schimba în parte hotărârea apelată în sensul celor solicitate pe toate capetele de cerere și pentru toate motivele expuse și dezvoltate logico - juridic, așa cum a fost formulată.

În drept, și-a întemeiat cererea de apel pe dispozițiile deja invocate în conținutul acesteia, în cererea de chemare în judecată, în răspunsul la întâmpinare și note de ședință, precum și pe Constituția României, NCPC, NCC, OG 137/200, Convenția EDO, Declarația Universală a Drepturilor Omului.

În dovedire, a solicitat încuviințarea probei cu înscrisuri.

Împotriva Sentinței civile nr. 3349/18.04.2024 a formulat apel apelanta-intimată ING BANK NV AMSTERDAM - SUCURSALA BUCUREȘTI, solicitând admiterea prezentului apel cu consecința modificării în parte a Hotărârii civile nr. 3349/18.04.2024 pronunțate pe fondul cauzei, cu consecința respingerii în tot cererii de chemare în judecată, precum și obligarea reclamantului la plata cheltuielilor de judecată ocazionate de prezentul litigiu.

În motivare apelanta-intimată a arătat, în esență, următoarele:

Apelanta a criticat soluția de admitere a excepției nulității executării silite.

Pe de o parte, în soluționarea excepției nulității executării silite, Instanța reține ca: „Or, din dovada de comunicare de la f. 63 rezulta CA i-au fost comunicate contestatorului actele de executare, respectiv încheierea de încuviințare a executării silite, somatia din 11.05.2023, încheierea de cheltuieli din 11.05.2023, copie de pe titlurile executorii și adresa de lamurire bunuri nr. 503/E/2023 și adresa de înființare a popririi din data de 11.05.2023, unde s-a întors pe motiv ca destinatarul nu mai locuiește acolo.

Din dosarul de executare rezulta ca executorul nu a mai efectuat alte demersuri pentru a comunica titlul executoriu și somatia contestatorului. Prin urmare devn incidente dispozițiile art 667 alin (2) Cproc civ, ceea ce înseamnă ca executarea este nula.”

Pe de alta parte, instanța în soluționarea excepției tardivității. aspect neapelat nici de către intimată și nici de către reclamant, reține ca:

„Astfel, contestatorul a aflat prima dată de executarea silita la data de 12.05.2023 când i-au fost comunicate actele incipiente la adresa din Drobeta Turnu Severin, _____, jud Mehedinți de unde plicul a fost returnat pe motivul ca destinatarul nu mai locuiește la acea adresa. Termenul de 15 zile, calculat în conformitate cu prevederile art. 181 alin (1) pct. 2 C. proc. Civ. s-a împlinit la data de 29.05.2023. Din moment ce contestația a fost depusă la data de 29.05.2023 (f. 4) rezulta ca aceasta a fost depusă în termen.”

Prin urmare, însăși instanța de fond reține ca data de la care se calculează termenul de formulare a contestației la executare conform disp. art 715 NCPC curge de la data comunicării actelor de executare la adresa de domiciliu a reclamantului. Mai mult, astfel cum rezulta din înscrisurile aferente dosarului execuțional comunicarea s-a realizat la adresa de domiciliu.

Astfel, deși reclamantul pretinde prin acțiune ca nu i s-ar fi comunicat copia dosarului de executare (și nu actele din dosarul de executare), acesta aflând de executarea silita dintr-un sms transmis de banca, în cuprinsul contestației la executare acesta menționează: Numarul dosarului de executare; Numarul dosarului în care a fost pronunțată încheierea de încuviințare 3088/225/2023; Suma de 2915,03 ron.

Or, din copia sms-urilor din acțiune - fila 18 - nu este indicat numărul de dosar de executare - pe care în mod evident nu îl putea cunoaște decât din comunicarea și studierea înscrisurilor aferente dosarului execuțional și, nici numărul dosarului în care s-a pronunțat încheierea de încuviințare - 3088/225/2023.

A arătat suplimentar, ca acest dosar nici măcar nu apare pe portalul instanțelor, cauzele având obiect „încuviințare executare silita” nu mai apar pe portal raportat la Decizia UNEJ de anonimizare a acestor date, astfel cum rezulta din captura de ecran de mai jos.

Prin urmare, rezulta fără putință de tăgădat faptul ca actele de executare au fost în mod legal comunicate la adresa de domiciliu, și, suplimentar, ca debitorul reclamant a luat în mod real și faptic la cunoștință de cuprinsul actelor de executare în ciuda celor afirmate, întrucât inclusiv informațiile pe care le-a utilizat în contestația la executare nu puteau proveni decât din parcurgerea în mod evident a actelor de executare.

Mai mult, reafirmarea legalității raportării la adresa de domiciliu și nu la cea de reședință este subliniată de instanța și în cuprinsul motivării cu privire la competența

executorului judecătoresc, astfel: „Asadar, competent este executorul din cadrul Curtii de Apel pe raza careia domiciliaza debitorul. Contestatorul are domiciliul in Drobeta Turnu Severin si resedinta in Sectorul 6 (f. 17. Verso), ceea ce inseamna ca executorul din cadrul Curtii de apel Craiova este competent.

Nu are relevanta unde are reședința contestatorul, din moment ce legea impune in art. 652 Alin (1) lit. b) Cproc civ criteriul domiciliului. Nici hotararile invocate de contestator solutionate de Inalta Curte de Casatie si Justitie nu au relevanta pentru prezenta cauza din moment ce nu au autoritate de lucru judecat asa cum pretinde contestatorul."

Inclusiv, in ceea ce priveste competenta instantei de executare, instanta de fond din nou valideaza ca fiind corecta competenta atrasa de adresa de domiciliu si nu de resedinta, astfel:

Art. 651 alin. (1) teza I C.proc.civ. prevede că instanța de executare este judecătoria în a căni circumscripție se află, la data sesizării organului de executare, domiciliul sau, după caz, sediul debitorului, în afara cazurilor în care legea dispune altfel.

Reluând argumentarea de la punctul A., legea impune doar criteriul domiciliului, iar nu și cel al reședinței.

Prin urmare, pentru toate aceste motive, a solicitat să se observe ca realizarea comunicarii actelor de executare s-a realizat in mod legal, contestatorul avand reala cunostinta de cuprinsul acestora.

Astfel cum a mentionat pe fond, aceasta, prin intermediul executorului judecătoresc, nu a incalcat in nici un fel dispozitiile legale prin emiterea somatiilor, adreselor si incheierilor aferente dosarului executiional, respectand intocmai dispozitiile legale cu privire la executarea silita mobiliara, atat a conditiilor de forma, cat si a celor de fond.

Referitor la aspectul din care rezulta ca nu se invoca de catre contestator nici un motiv pertinent de nelegalitate a actelor de executare indeplinite de executor in dosarul de executare nr. 503/E/2023.

Argumentele contestatorului sunt nefondate, raportat la art. 712 din Codul de procedura civila. Banca a respectat intocmai dispozitiile privitoare la executarea silita insasi, la executarea silita mobiliara, in deplina conformitate cu prevederile legale.

Contestatorul nu invoca vreun viciu real de procedura efectuat de catre aceasta (de altfel, nici nu exista un asemenea viciu). Potrivit sustinerilor noastre anterioare, formele de executare silita efectuate impotriva contestatoarei sunt corect infiintate si nu pot face obiectul vreunei anulari, reduciuni sau interdictii.

In drept: au fost invocate disp. art 466 NCPC, precum si pe orice alte dispozitii legale incidente in prezenta cauza.

In probatiune: inscrisuri, precum si orice alte probe a caror necesitate de a fi administrate ar reiesi din dezbateri.

La data de 19.08.2024, apelantul-contestator BĂZĂVAN DAN și apelanta-intervenientă au formulat întâmpinare, solicitând respingerea apelului formulat de către apelanta-intimată, ca netimbrat în principal, să se constate nulitatea acestuia pentru netimbrare și nemotivare și în subsidiar ca neîntemeiat.

În principal a învederat că Ing Bank nu a timbrat apelul ceea ce îl lovește de nulitate față de lipsa timbrajului. Observând Ing Bank nu a indicat în concret motivele considerând simple nemulțumiri, a solicitat respingerea apelului având în vedere că nu a fost timbrat corespunzător cu suma de cel puțin 100 de lei conform art. 25 alin. (3) din OUG nr. 80/2013 și a celorlalte texte legale (excepția lipsei taxei judiciare de timbru).

În lipsa timbrării a solicitat să se constate nulitatea apelului formulat de Ing Bank față de art. 470 alin. (3) NCPC. Totodată, a înțeles să invoce excepția lipsei de interes cu privire apelul formulat de către Ing Bank (chiar dacă fiecare parte are dreptul la calea de atac), de

vreme ce nu rezultă niciun prejudiciu, de vreme ce acțiunea a fost respinsă pe fond, de vreme ce executarea silită a fost nelegală (deși aveau dosare în București pe rolul instanțelor au încălcat dreptul la apărare al apelantului), căci nu identifică un interes propriu, legitim, determinat, nici născut și nici actual, nefiind îndeplinite condițiile art. 32-33 NCPC, excepția tardivității invocată, din nou în apel nu poate reprezenta un interes propriu, legitim, determinat din contră doar reaua-credință.

Lipsa de interes a Ing Bank rezultă clar și din faptul că nu s-a prezentat la niciun termen de judecată, astfel dacă avea anumite nelămuriri, sau argumente de expus putea în regim de contradictorialitate și oralitate să-și expună toate raționamentele, dar în lipsa acestora a preferat să nu se prezinte la ședințele publice și deci care ar fi interesul promovării apelului.

Au fost redacte dispoz. art. 32, 33, 192 Cpc.

Pe de altă parte, Ing Bank putea promova executarea silită la instanțele competente din București și nu la una necompetentă absolut teritorial, căci Judecătoria Dr. Tr. Severin nu este competența a încuviința executarea silită.

Practic, Ing Bank nu a adus niciun motiv în plus față de fond reluând excepțiile și apărările din fond fără a dezvolta logico - juridic, drept pentru care se impune și solicităm respingerea apelului formulat de ING Bank ca neîntemeiat

Față de apărările intimei - pârâte - apelant Ing Bank din pagina 2 a cererii de apel solicită respingerea având în vedere următoarele considerente:

Nu se înțelege ce critica în concret de ING Bank în cererea de apel (pag. 2 și nici în celelalte pagini) fiind lipsit de orice argument logico -juridic; se poate constata doar o nemulțumire și faptul că deși Ing. Bank a încălcat legea încearcă, din nou să inducă în eroare instanța prin apărări în afara Constituției și Legii.

La pagina 3 a cererii de chemare în judecată a motivat că: "1. În fapt, la data de 19.05.2023 am primit un SMS de la ING Bank prin care era notificat că pe contul acestuia s-a înființat o poprire de 2915,03 RON." Și nu altceva cum cu rea-credință susține Ing Bank în pagina 2 a cererii de apel; în pagina 3 a cererii introductive a susținut că: "2. învederez instanței că locuiesc din ianuarie 2016 pe raza Municipiului București, având contract de închiriere legal încheiat și înregistrat la organul fiscal din sectorul 6, București, locul încheierii contractului de credit fiind în sector 6 București, locuind, la acest moment în _____ București, adresă despre care Ing Bank are cunoștință.

Tot prin cererea introductivă a consemnat și faptul că: "3. Astfel, verificând, Cum am constatat de pe portalul instanțelor judecătorești în data de 31.03.2023 s-a promovat o acțiune de executare silită de către BEJ Dragomir Doru Marius fiind înregistrați pe rolul Judecătoriei Dr. Tr. Severin dosarul nr. 3088/225/2023."

În paralel a fost formulată o acțiune de revizuire cu privire la anularea acestor încheieri ce a format obiectul dosarului nr. i 1875/3/2023 de care Ing Bank avea, de asemenea cunoștință, fiind îndeplinită procedura de citare. La pagina 22 cererii de chemare în judecată a menționat că: " 50.

Nefiindu-i comunicat dosarul de executare, nu numai că nu puteam să nu mă conformez dispozițiilor dar s-a îngăduit dreptul subsemnatului de acces liber la justiție, nefiindu-mi cunoscut dosarul nu pot să-mi exercit dreptul de a exercita contestație, art. 712-717 NCPC, nici în cunoștință de cauză și nici în termenul legal, pe data de 19.05.2023 primind SMS de la ING Bank că am o poprire de 2915.03 RON.", or se poate observa că am introdus cererea în termen, așa cum și instanța de fond corect a reținut.

Nu are nicio relevanță faptul că în SMS — uri a fost sau nu materializat numărul de dosar, de vreme ce a aflat de executare a și formulat contestația la executare. În orice variantă se poate observa că a introdus contestația la executare în termenul legal de 15 zile cu

respectarea art. 181 și a celorlalte dispoziții din NCPC, drept pentru care avem o rea-credință a Ing Bank.

În pagina 7 a hotărârii pronunțate de către JS 6 București, judecătorul fondului legat și temeinic a reținut că: Din dosarul de executare rezultă că executorul nu a mai efectuat alte demersuri pentru a comunica titlul executoriu și somația contestatorului. Prin urmare, devin incidente dispoz. art 667 alin. (2) C.proc.civ., ceea ce înseamnă că executarea este nulă".

Acesta putea afla, odată de a primit SMS - ul despre dosarul de executare prin orice variantă, aplicația banking, email, telefon, portalul instanțelor etc, dar intimata-pârâtă Ing Bank refuză toate aceste argumente logico - juridice fiind în situația în care nu are capacitatea să formuleze niște apărări concrete, logico - juridice și încalcă în continuare constituția și legea, căci asta nu înseamnă că nu erau obligați sub sancțiunea nulității (art. 667 NCPC) să comunice actele și dosarul de executare silită.

Nu i-a fost comunicat niciodată niciun act de executare (dovadă restituirea dosarului de către CN Poșta Română către emitentul BEJ), nici dosarul de executare silită, Ing Bank nu a dovedit în niciun fel acest aspect, nu a depus nicio dovadă în acest sens, drept pentru care cum și instanța de fond a reținut legal și temeinic necomunicarea atrage nulitatea executării silită față de art. 667 și cum motivăm și prin cererea de apel (paginile 5-12) instanța competentă a încuviințat executarea silită era Judecătoria Sector 6 București și în NICIUN caz Judecătoria Dr. Tr. Severin:

Acesta a învederat instanței că locuiește din ianuarie 2016 pe raza Municipiului București, având contract de închiriere legal încheiat și înregistrat la organul fiscal din sectorul 6, București, locul încheierii contractului de credit fiind în sector 6 București, locuind, la acest moment în Str. ____.

Au fost redacte dispoz. art. 625 și 652 Cpc.

Cum locul încheierii contractului a fost sector 6 București, competent era un executor din raza Curții de Ape! București, iar instanța competentă era Judecătoria Sector 6 București.

În acest sens a anexat la dosar practică.

În dovedire, a solicitat proba cu înscrisuri pe care le-a atașat întâmpinării.

La data de 07.11.2024 apelantul-contestator și apelanta-intervenientă au formulat cerere de sesizare a Curții Constituționale cu excepția de neconstituționalitate a art. 651 alin. 1, art. 666, art. 712, art. 714 și art. 112 NCPC interpretarea dată de Decizia ICCJ (RIL) 20/2012, excepția de neconstituționalitate a art. 131 alin.(1) NCPC în interpretarea dată de Decizia ICCJ (RIL) nr.27/20213, excepție de neconstituționalitate a Legii nr. 188/2000, republicată raportat la art. 1 alin. 3-5, art. 16, art. 20-21, art. 24-25, art. 44, art. 47 și art. 61 alin. 1 din Constituție.

În motivare, s-a arătat următoarele:

Conform Deciziei ICCJ (RIL) nr. 20/2021: "87, Pentru aceste considerente, în temeiul art. 517, cu referire la art. 514 din Codul de procedură civilă, Înalta Curte De Casație și Justiție, în numele legii decide: Admite recursul în interesul legii formulat de Colegiul de conducere al Înaltei Curți de Casație Justifie și, în consecință, stabilește că în interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 651 alin. (1) art. 666, art. 712, art. 714 și art. 112 din Codul de procedură civilă, instanța de executare competentă teritorial să soluționeze contestația la executare propriu-zisă formulată de unul dintre debitorii la care se referă titlul executoriu este judecătoria care a încuviințat executarea silită a acelui titlu executoriu, în afara cazurilor în care legea dispune altfel. Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 517 alin. (4) din Codul de procedură civilă. Pronunțată în ședință publică astăzi, 27 septembrie 2021."

Conform Deciziei ICCJ (RIL) nr. 27/2021 - "Față de considerentele expuse anterior, în temeiul dispozițiilor art. 517 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Înalta Curte de Casație și

Justiție, în numele legii decide: admite recursul în interesul legii formulat de Colegiul de conducere al Curții de Apel București și, în consecință, stabilește că: în interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 131 alin. (1), art. 714 alin. (I) și art. 719 alin. (7) din Codul de procedură civilă, instanța investită cu o cerere de suspendare provizorie a executării este obligată să își verifice competența potrivit dispozițiilor generale, iar în cazul în care constată că nu este competentă să soluționeze cauza pe fond, trebuie să pronunțe o soluție de declinare a competenței în favoarea instanței de executare. Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 517 alin. (4) din Codul de procedură civilă.”

Or, în această situație care ar mai fi rolul textelor invocate cu privire la stabilirea competenței de soluționare?

În cauza din dosarul nr. 8496/303/2022 s-a declinat competența între instanțe și s-a stabilit de către ICCJ că este competentă teritorial a judeca contestația la executare Dr. Tr, Severin, dar deopotrivă, tot ICCJ în alte 4 (patru) dosare s-a pronunțat în sensul că este competentă a soluționa contestația la executare judecătoria de la reședința debitorului, în speță Judecătoria Sectorul 6 București, și având în vedere că are reședința în sectorul 6 București, concluzionează că aceasta este temeinică și legală, mai ales pentru respectarea principiului accesului liber la justiție, la lucrările dosarului, a dreptului la apărare.

Care ar mai fi fost raționamentul logico — juridic al legiuitorului față de art. 61 alin. (1) din Constituție privind competența teritorială a instanței de executare?

Nu cumva ICCJ a făcut incursiune în alte domenii de abilitare decât cele date prin Constituție, căci singurul legiuitor al României este Parlamentul, iar interpretarea dată de aceste RIL-uri face incursiune în domeniul legislativului ceea ce este inadmisibil într-un stat de drept,

Aceste RIL-uri încalcă în mod cert dreptul la apărare căci, cu privire la competența alternativă, unul din debitori este privat de dreptul la un proces echitabil, pe de o parte cu privire la prima Decizie RIL, iar în ce-a de a doua Decizie debitorului îi este încălcat principiul egalității, acesta fiind dezavantajat față de creditor, astfel că în interpretarea ICCJ are încălcarea și a principiului egalității (art. 16 din Constituție, art. 1-3 din OG nr. 137/2000, republicată, art. 14 CEDO, art. 7 DUDO), căci în mod clar unul din debitori este prejudiciat în aceste drepturi (dreptul la contradictorialitate, la oralitate, cheltuieli inutile, dreptul de acces la lucrările dosarului), a principiului egalității, a principiului disponibilității.

De altfel Curtea de Apel București a statuat repetat că încălcarea principiului egalității constituie fapte de discriminare, și că aceasta poate să emane și din contractele comerciale.

Apelanții au făcut referire la considerentele Hotărârii 619/19.04.2021 pronunțată de Curtea de Apel București în dosarul nr. 5355/2/2020 și la considerentele Hotărârii nr. 1327/29.09.2023 pronunțată de Curtea de Apel București în dosarul nr. 8460/2/2022.

Apelanții au redat în continuare dispoz. art. 146 lit. d din Constituție și art. 29 din Legea 47/1992.

În situația de față, sunt mai multe titluri executorii, din care unele nu au decât un singur debitor, ca și în cauza de față dar este o executare silită pronunțată de către o altă instanță necompetentă teritorial, JS4 București ce a încuviințat nelegal și netemeinic executarea silită.

Ba mai mult apelantul a fost obligat la plata întregii sume în cazul pluralității de debitori și atunci cum s-a respectat textul art. 663 NCPC? Nu.

Suma nu este certă, lichidă și exigibilă și desigur nu este individualizată pe fiecare debitor, redându-se dispoz. art. 663 Cpc.

S-a mai menționat că și în cauza dedusă judecății nu a beneficiat de judecarea cauzei într-un termen optim, previzibil și rezonabil datorită declinării dosarului între instanțe, caz în care se poate observa încălcarea art. 21 și art. 24 din Constituție, fiind pe de o parte judecat în astfel de dosare de contestație la executare de către Judecătoria Sector 6 București (unde își are

reședința) dar și de Judecătoria Dr. Tr. Severin unde are domiciliul dau nu locuiește efectiv acolo, apelantul trăind, muncind, locuind efectiv în București, existând în condițiile OUG nr. 97/2005 aplicată reședință pe CI în baza contractului de închiriere încheiat și înregistrat la organul fiscal competent din București.

În cauza ce formează dosarul nr. 586/3/2021 Curtea de Ape București a dispus sesizarea CCR și a suspendat judecarea cauzei până la soluționarea excepției de neconstituționalitate a art. 24 alin. (3) din legea nr. 554/2004 pentru că avea o problemă cu privire la individualizarea sancțiunii față de cei trei miniștri aflați la conducerea MAPN, cât și ce sumă urmează să plătească fiecare.

La acest moment, creditorul a încasat aproape toată suma de la apelantul contestator în cauza din dosarul nr. 8496/303/2022, iar în alt dosar a încasat de asemenea toată suma de la apelantul creditor, celălalt debitor nefiind obligat la nicio plată (inclusiv cheltuielile de executare), ceea ce constituie discriminare și contravine art. 1 alin. (3) — (5) și art. 16 din Constituție, și clar i-a fost afectat nivelul de trai (fiind încălcat și art. 47 din Constituție), dar și drepturile patrimoniale (art. 44 din Constituție).

În acest sens este de menționat și Decizia CCR nr. 51/2020, referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 30 alin. (5) și ale art. 48 alin. 7 din Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, ale art. alin. și art. 6 alin. (J) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar, ale art. 1 alin. (5) din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice și ale art. 8 din anexa nr. 5 la Legea nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, în interpretarea dată prin Decizia nr. 21 din 21 noiembrie 2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul competent să judece recursul în interesul legii în care s-a admis cererea de sesizare.

Încălându-se dreptul la un proces echitabil (exigență a art. 6 alin. 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale - Dreptul la un proces echitabil. Orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărâ fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa ... și a libertăților fundamentale, consacrată și prin art. 21 din Constituția României - (1) Orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime. (2) Nici o lege nu poate îngreuna exercitarea acestui drept. (3) Părțile au dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, prin art. 2 alin. (1) din Legea nr. 304/2002 privind organizarea judiciară, Justiția se înfăptuiește de către judecători în numele legii, este unică, imparțială egală pentru toți și prin art. 6 NCPC - Dreptul la un proces echitabil, în termen optim și previzibil - (1) Orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, în termen optim și previzibil, de către o instanță independentă, imparțială și stabilă de lege. În acest scop, instanța este datoră să dispună toate măsurile permise de lege și să asigure desfășurarea cu celeritate a judecății.

O Decizie a CCR de admitere mod cert ar duce la anularea încheierii de executare silită și a tuturor actelor ce au fost făcute în dosarul prezent de executare silită.

Având în vedere toate aceste considerente, că vorbim de neconstituționalitatea unor texte din NCPC, că acestea nu au fost declarate neconstituționale printr-o Decizie CCR anterioară și că au legătură cu soluționarea cauzei, fiind chiar una foarte strânsă cu consecința

anulării tuturor actelor de executare, solicită să se dispună sesizarea CCR și să se suspende judecarea cauzei până la publicarea în Monitorul Oficial a Deciziei față de art. 413 alin. (1) pct. 1 NCPC.

I. Analizând excepția de neconstituționalitate invocată, prin prisma condițiilor de admisibilitate prevăzute de art.29 alin.(1)-(3) din Legea nr.47/1992, Tribunalul reține următoarele:

Din interpretarea coroborată a dispoz. art. 29 alin. 1-3 din Legea 47/1992, rezultă că pentru sesizarea Curții Constituționale cu o excepție de neconstituționalitate, trebuia îndeplinite în mod cumulativ următoarele condiții: excepția să fie invocată în cadrul unui litigiu aflat pe rolul unei instanțe judecătorești sau de arbitraj comercial; excepția să aibă ca obiect neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau ordonanță în vigoare; norma vizată de excepție să aibă legătură cu soluționarea cauzei și să nu fi fost constatată ca neconstituțională prin Decizie anterioară a Curții Constituționale.

Tribunalul reține că excepția de neconstituționalitate a fost ridicată în fața unei instanțe judecătorești (Tribunalul București, secția civilă), în cadrul unui litigiu având ca obiect contestație la executare și pretenții.

Prevederile criticate care formează obiect al excepției de neconstituționalitate, și anume art. 651 alin. 1, art. 666, art. 712. art. 714 și art. 112 Cpc, art. 131 alin.(1) Cpc, Legea nr. 188/2000, sunt norme legale în vigoare.

În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a art. 651 alin. 1, art. 666, art. 712. art. 714 și art. 112 NCPC în interpretarea dată de Decizia ICCJ (RIL) 20/2012 și excepția de neconstituționalitate a art. 131 alin.(1) NCPC în interpretarea dată de Decizia ICCJ (RIL) nr.27/20213, Tribunalul reține că nu are legătură cu soluționarea prezentei cauze.

Tribunalul remarcă cu titlu prioritar, că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor legale antemenționate a fost invocată în considerarea modalității în care Înalta Curte de Casație și Justiție a interpretat normele legale prin Decizia ICCJ (RIL) 20/2012 și Decizia ICCJ (RIL) nr.27/20213. Ori, Tribunalul reține că modalitatea de interpretare dată de instanța supremă a dispozițiilor legale, vizează chestiuni ce nu privesc cauza de față, câtă vreme în cauza de față nu se pune problema juridică a unei pluralități de debitori urmăriți și nici nu se verifică competența instanței de executare în materie de suspendare provizorie a executării silit.

Pe cale de consecință, Tribunalul reține că excepția de neconstituționalitate cu privire la aceste dispoziții legale în interpretarea dată de Înalta Curte de Casație și Justiție în baza deciziile antemenționate este inadmisibilă.

Mai departe, în ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii 188/2000, câtă vreme prin acest act normativ sunt reglementate și dispoziții privitoare la competența executorului judecătoresc (capitolul II), Tribunalul reține că prezintă legătură cu soluționarea prezentei cauze.

Excepția de neconstituționalitate nu a făcut anterior obiectul unei decizii a Curții Constituționale de declarare a neconstituționalității actului normativ criticat.

În consecință, Tribunalul constată că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii 188/2000 este admisibilă potrivit art.29 alin.(1)-(3) din Legea nr.47/1992.

Opinia Tribunalului este în sensul caracterului neîntemeiat al excepției, dispozițiile vizate neaducând atingere nici principiilor consacrate de dispoz. art. 1 alin. 3-5, art. 16, art. 20-21, art. 24-25, art. 44, art. 47 și art. 61 alin. 1 din Legea fundamentală.

Față de toate cele de mai sus arătate, Tribunalul va dispune în temeiul art. 29 alin. 4 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, sesizarea Curții Constituționale cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii 188/2000 raportat la

art. 1 alin. 3-5, art. 16, art. 20-21, art. 24-25, art. 44, art. 47 și art. 61 alin. 1 din Constituție și va respinge în rest cererea de sesizare a Curții Constituționale, ca inadmisibilă.

II. Analizând apelurile formulate în cauză, având în vedere actele și lucrările dosarului, Tribunalul reține următoarele:

Având în vedere criticile devalate în cuprinsul apelurilor formulate în cauză, Tribunalul va analiza cu prioritate apelul formulat de către apelantul-intimat.

Apelanta-intimată a criticat hotărârea apelată apreciind în esență că apelantuluicontestator i-au fost comunicate actele de executare la domiciliul său legal și de asemenea, învederând că apelantul ar fi luat la cunoștință în mod real și faptic de actele de executare contestate în cauză.

Tribunalul reține că în materie de comunicare a actelor de executare silită sunt aplicabile dispoz. art. 672 Cpc care fac trimitere la dispozițiile legale privind citarea și comunicare actelor de procedură prevăzute de dispozițiile art. 153 și urm. Cpc.

Potrivit art. 155 alin. 1 pct. 6 Cpc – vor fi citați: (...) 6. persoanele fizice, la domiciliul lor; în cazul în care nu locuiesc la domiciliu, citarea se va face la reședința cunoscută ori la locul ales de ele; în lipsa acestora, citarea poate fi făcută la locul cunoscut unde își desfășoară permanent activitatea curentă.

Astfel cum a arătat și prima instanță, Tribunalul constată că încheierea de încuviințare a executării silite, somație din 11.05.2023, încheierea de cheltuieli din 11.05.2023, copia de pe titlurile executorii, adresa de lămurire bunuri nr. 503/E/2023 și adresa de înființare a popririi din data de 11.05.2023 au fost comunicate apelantului la adresa acestuia de domiciliu, dovada de comunicare cu aceste acte returnându-se cu mențiunea că „destinatarul nu mai locuiește acolo”.

Ori, în acest condiții, față de dispoz. art. 155 alin. 1 pct. 6 Cpc rezultă cu evindecă că pentru a fi reținută o comunicare valabilă a actelor de executare, trebuia să se procedeze la comunicare acestora la adresa de reședință a apelantului-contestator, adresă ce putea fi în mod facil cunoscută în condițiile în care era înscrisă în registrul de evidență a populației (f. 17 verso dosar primă instanță).

Tribunalul mai reține că aspectele menționate de către apelantă nu conduc la concluzia reliefată conform căreia apelantul-contestator ar fi luat în mod efectiv la cunoștință de actele de executare contestate, nulitatea expresă prevăzută de dispoz. art. 667 alin. 2 Cpc aplicându-se pentru ipoteza în care oricare dintre actele constând în somație de executare, titlu executoriu sau încheiere de încuviințare nu au fost comunicate legal debitorului urmărit.

De altfel, Tribunalul reține că o eventuală luare la cunoștință efectivă și ulterioară a actelor antemenționate de către debitorul urmărit nu este de natură să înlăture vătămarea prezumată conform dispoz. art. 175 alin. 2 Cpc, din moment ce această vătămare constă în efectuarea unei executări fără înștiințarea în condiții procedurale a debitorului urmărit. Tribunalul apreciază că în această ipoteză, câtă vreme apelanta-intimată nu a făcut dovada că apelantul-contestator ar fi luat la cunoștință de somație/încheiere de încuviințare și titlu executoriu la momentul comunicării efectuate conform dovezii aflate la f. 63 dosar primă instanță, sunt aplicabile dispoz. art. 667 alin. 2 Cpc privind nulitatea executării silite.

Având în vedere toate cele de mai sus arătate, în raport de dispoz. art. 480 Cpc, Tribunalul va respinge apelul formulat de apelanta-intimată ca nefondat.

În ceea ce privește apelul formulat de apelantul-contestator și apelanta-intervenientă, Tribunalul reține următoarele:

Cu titlu prioritar, Tribunalul reține că în fața primei instanțe i-au fost respectate apelantului-contestator toate garanțiile procedurale prevăzute de dispoz. art. 6, 7, 8 Cpc.

În ceea ce privește motivarea hotărârii apelate, Tribunalul reține că motivarea corespunzătoare a unei hotărâri înseamnă ca aceasta să cuprindă în considerentele sale motivele de fapt și de drept care au condus la soluția pronunțată, care au legătură directă cu aceasta și care o susțin, motivarea trebuind a fi realizată de o manieră clară și coerentă atât pentru a se putea realiza controlul de instanța ierarhic superioară, cât și pentru a da părților litigante posibilitatea de a observa că cererile și mijloacele de apărare invocate au fost în mod real examinate de judecătorul investit cu soluționarea cauzei.

Interpretarea într-o altă modalitate, decât cea agreată de parte a elementelor bazei factuale, nu echivalează cu o nemotivare.

Deși Curtea Europeană acordă o atenție deosebită respectării de către instanțe a obligației de a examina problemele ridicate de către părți ca o garanție a respectării dreptului la un proces echitabil, totuși în jurisprudența sa, s-a reținut în mod constant faptul că; „Art. 6 parag. I din Convenție, obligă tribunalele să-și motiveze deciziile, dar nu se poate cere să dea un răspuns detaliat la fiecare argument” (Hotărârea Ruiza Torija c.Spaniei). Motivarea unei hotărâri nu este o problemă de volum, ci una de esență, de conținut, aceasta trebuind să fie clară, concisă și concretă.

Ori, hotărârea apelată respectă exigențele prevăzute de dispoz. art. 425 Cpc, prima instanță arătând în mod clar considerentele de fapt și de drept care au condus la pronunțarea soluției în cauză.

Contrar celor statuate de către apelanți, faptul că prima instanță nu a analizat toate criticile formulate de către aceștia cu privire la actele de executare contestate, nu reprezintă o încălcare a dispozițiilor în materie.

Câtă vreme, s-a reținut incidența unui motiv ce conduce la nulitatea întregii executării în ansamblu, devine de prisos examinarea unor critici specifice anumitor acte de executare și care sunt lovite de nulitate prin raportare la dispoz. art. 667 alin. 2 Cpc.

Mai departe, în ceea ce privește competența instanței ce a pronunțat încheierea de încuviințare a executării silite, Tribunalul nu va primi argumentele primei instanțe.

Tribunalul are în vedere pe de o parte, față de dispoz. art. 651 alin. 3 Cpc, că tendința reglementării este aceea a instituirii principiului unicității instanței de executare, aceeași instanță fiind competentă teritorial să soluționeze atât încuviințarea executării silite, eventualele contestații la executare formulate, cât și orice alte incidente invocate în cursul executării.

Pe de altă parte, sub aspectul instanței de executare și implicit a competenței instanței care a încuviințat executarea silită, Tribunalul reține ca fiind aplicabile dispozițiile art. 666 alin. 1 Cpc raportat la art. 651 alin. 1 și 3 din același act normativ.

Conform dispozițiilor art. 651 alin. 1 Cpc- instanța de executare este judecătoria în a cărei circumscripție se află, la data sesizării organului de executare, domiciliul sau, după caz, sediul debitorului.

Determinarea instanței competente să soluționeze cererea de încuviințare a executării silite trebuie făcută raportat la noțiunea de domiciliu, ca atribut de identificare al persoanei fizice, așa cum este definită de art. 87 C. civ., potrivit căruia - domiciliul persoanei fizice, în vederea exercitării drepturilor și libertăților sale civile este acolo unde aceasta declară că-și are locuința principală.

Dispozițiile art. 89 din același act normativ prevăd că: - Stabilirea sau schimbarea domiciliului se face cu respectarea dispozițiilor legii speciale. Stabilirea sau schimbarea domiciliului nu operează decât atunci când cel care ocupă sau se mută într-un anumit loc a făcut-o cu intenția de a avea acolo locuința principală. Dovada intenției rezultă din declarațiile

persoanei făcute la organele administrative competente să opereze stabilirea sau schimbarea domiciliului, iar în lipsa acestor declarații, din orice alte împrejurări de fapt."

Din interpretarea sistematică a dispozițiilor art. 87 și art. 89 C. civ., reiese că noțiunea de "domiciliu", inserată în dispozițiile art. 651 C. proc. civ. se referă la adresa unde persoana declară că își are locuința principală, locuința în fapt, un atare argument regăsindu-se în mod constant în literatura de specialitate și în practica judiciară, potrivit căreia "noțiunea de domiciliu trebuie luată într-un sens mai larg, interesând nu atât locuința statornică sau principală a pârâtului, ci adresa unde pârâtul locuiește efectiv."

Din analiza actelor din dosar, Tribunalul constată că la data depunerii cererii de executare silită, apelantul-contestator avea adresa de reședință declarată în București, sector 6, împrejurare ce produce, în speță, efecte juridice în ceea ce privește determinarea competenței teritoriale a instanței de executare, în sensul în care instanța de executare competentă să încuviințeze executarea era Judecătoria sectorului 6 București, iar nu Judecătoria Drobeta Turnu Severin.

Pe cale de consecință, față de cele de mai sus arătate, Tribunalul anula încheierea de încuviințare a executării silite nr. 1513 pronunțată la data de 04.04.2023 de Judecătoria Drobeta-Turnu Severin în dosarul nr. 3088/255/2023.

În ceea ce privește competența executorului judecătoresc, Tribunalul aplicabilitatea în cauză atât a dispoz. art. 652 alin. 1 Cpc ce au fost redacte de către prima instanță în extenso, cât și dispoz. art. 9 alin. 1 rap. la art. 7 lit. a din Legea 188/2000 care atribuie competența executorului judecătoresc aflat în raza Curții de Apel unde urmează a se realiza executarea.

Tribunalul observă că cererea de executare silită a fost demarată pentru executarea creanței reținute în cuprinsul titlului prin toate formele de executare silită. Ori, în această ipoteză, câtă vreme pe de o parte se constată că adresa de domiciliu a apelantului-contestator este în continuare în județul Mehedinți aflat în raza Curții de Apel Craiova, revine executorului judecătoresc aflat în acea rază teritorială să identifice și să procedeze la efectuarea actelor specifice urmăririi silite mobiliare/imobiliare a bunurilor situate în acel loc.

În acord cu cele statuate de către prima instanță și contrar celor statuate de apelanți, Tribunalul reține că în materie de competență a executorului judecătoresc, nu sunt incidente dispozițiile de competență referitoare la instanța de executare, competența executorului astfel cum rezultă din dispoz. art. 652 alin. 1 Cpc și art. 9 alin. 1 rap. la art. 7 lit. a din Legea 188/2000, fiind determinată de locul în care se efectuează executarea silită.

În ceea ce privește criticile apelanților privind modalitatea de soluționare de către prima instanță a capătului de cerere privind acordarea de despăgubiri pentru discriminare, Tribunalul le reține ca fiind nefondate.

În conformitate cu prevederile OG nr.137/2000, pentru ca o faptă să fie calificată ca fiind faptă de discriminare trebuie să fie îndeplinite cumulativ următoarele condiții: 1) existența unui tratament diferențiat manifestat prin deosebire, excludere, restricție sau preferință (existența unor persoane sau situații aflate în poziții comparabile); 2) existența unui criteriu de discriminare potrivit art. 2 alin. 1 din OG nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată (potrivit legii, criteriile de discriminare sunt: rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare H.I.V., apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu); 3) tratamentul diferențiat să aibă drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate a unui drept recunoscut de lege; 4) tratamentul diferențiat să nu fie justificat obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a acelui scop să nu fie adecvate și necesare.

Tribunalul reține că apelantul-contestator a solicitat atragerea răspunderii apelantei-intimate sub aspectul săvârșirii de către aceasta a unei fapte cu caracter discriminatoriu, fără a menționa care ar fi fapta săvârșită în concret de intimată. Tribunalul reține că atragerea răspunderii intimatei poate surveni numai în situația în care aceasta ar fi săvârșit în concret o faptă care să prezinte caracteristicile anterior expuse. Ori, în cauză Tribunalul reține că apelanta-intimată a procedat efectiv la formularea unei cereri de executare silită. Faptul că ulterior formulării acestei cereri, executarea silită nu s-a desfășurat cu respectarea condițiilor procedurale, prin raportare la cele anterior menționate și care au condus în esență la anularea executării demarate, nu comportă în nicio manieră natură unei fapte cu caracter discriminatoriu.

Pe cale de consecință, Tribunalul reține că în mod judicios prima instanță a examinat și a soluționat acest capăt de cerere, care este neîntemeiat.

De asemenea, Tribunalul reține că în mod corect prima instanță a făcut aplicarea dispoz. art. 45 alin. 1 lit. f din OUG 80/2013 și a art. 453 Cpc dispunând restituirea taxei judiciare de timbru aferente contestației la executare admise și stabilind în sarcina părții care a pierdut procesul- respectiv a intimatei, obligația de achitare a restului cheltuielilor de judecată.

Având în vedere toate cele de mai sus arătate, în raport de dispoz. art. 480 Cpc, Tribunalul va admite apelurile formulate de apelantul-contestator și apelanta-intervenientă, va schimba în parte hotărârea apelată, în sensul că: va anula încheierea de încuviințare a executării silite nr. 1513 pronunțată la data de 04.04.2023 de Judecătoria Drobeta-Turnu Severin în dosarul nr. 3088/255/2023 și va menține restul dispozițiilor hotărârii apelate.

Tribunalul va face de asemenea aplicarea dispoz. art. 45 alin. 1 lit. f din OUG 80/2013 și va dispune restituirea către apelantul-contestator și apelanta-intervenientă a taxei judiciare în cuantum de 120 lei achitată prin chitanțele nr. 228539 (1) din 03.06.2024 și nr. 228780 (4) din 09.07.2024 (f. 9 și 74 dosar apel).

**PENTRU ACESTE
MOTIVE ÎN NUMELE
LEGI DECIDE:**

Admite în parte cererea de sesizare a Curții Constituționale.

În temeiul art. 29 alin. 4 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, sesizează Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii 188/2000 raportat la art. 1 alin. 3-5, art. 16, art. 20-21, art. 24-25, art. 44, art. 47 și art. 61 alin. 1 din Constituție.

Respinge în rest cererea de sesizare a Curții Constituționale, ca inadmisibilă.

Respinge apelul formulat de apelanta-intimată **ING BANK NV AMSTERDAM SUCURSALA BUCURESTI**, ca nefondat.

Admite apelul formulat de apelantul-contestator **BĂZĂVAN DAN**, cu domiciliul în Drobeta-Turnu Severin, _____, cu reședința și domiciliul procesual ales în București, str. _____, sector 6 și de apelanta intervenientă **ASOCIAȚIA CIVICĂ STOP DISCRIMINĂRII CETĂȚENILOR**, cu sediul în București, înt. _____, împotriva Sentinței civile nr. 3349/18.04.2024 pronunțate de Judecătoria Sectorului 6 București în dosarul nr. 10212/303/2023, în contradictoriu cu intimatul-intervenient **CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII**, cu sediul în București, Piața Valter Mărăcineanu, nr 1-3, sector 1 și cu apelanta-intimată **ING BANK NV AMSTERDAM - SUCURSALA BUCURESTI**, cu sediul în București, str. Av. Popișteanu, nr. 54A, Expo Business Park, Clădirea 3, sector 1, cu sediul procesual ales în Voluntari, str. George Bacovia, nr. 15-17, bl. C1, et. 3, ap. 11, jud. Ilfov, e-mail:

office@mitulaw.ro .

Schimbă în parte hotărârea apelată, în sensul că:

Anulează încheierea de încuviințare a executării silite nr. 1513 pronunțată la data de 04.04.2023 de Judecătoria Drobeta-Turnu Severin în dosarul nr. 3088/255/2023.

Menține restul dispozițiilor hotărârii apelate.

Dispune restituirea către apelantul-contestator și apelanta-intervenientă a taxei judiciare în cuantum de 120 lei achitată prin chitanțele nr. 228539 (1) din 03.06.2024 și nr. 228780 (4) din 09.07.2024.

Cu drept de recurs în termen de 48 de ore de la pronunțare în ceea ce privește soluția de respingere ca inadmisibilă a sesizării Curții Constituționale.

Definitivă în rest.

Pronunțată prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei, azi 23.01.2025.

Președinte
Bănică Tudor Andreea
Cristina

Judecător
Ulariu Constantin Claudiu

Grefier
Niță Elena Maria

RED. BTAC

DACT. NEM /

7EX./11.04.2025

JUDECĂTORIA SECTORULUI 6 BUCUREȘTI

JUDECĂTOR FOND - BRATU ȘERBAN-MIHAI